

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/09

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.октобра 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите. Добар дан.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Адв.Немања Говедарица, адв.Марко Миловић, адв.Ресавац Бојан, адв.Недић Дејан, адв.Бошковић Анте, адв.Петровић Владан, адв.Марко Ђукановић, адв.Здравко Крстић, адв.Мирковић Мирко није ту, за њега се јавља адв.Петровић Владан, адв.Миодраг Планојевић, адв.Константиновић Милорад, адв.Марко Кастратовић.**
- **Сви оптужени су ту.**

Пратите нормално и чујете сви јел тако, функционише превод?

- **Ту су и тумачи Гани Морина и Еда Радоман-Перковић.**

Ја их одавде не видим, али су ту. Јесу ли ту тумачи? Тумачи су ту, добро.

За данас смо позвали сведоке Стевановић Предрага и Ристић Драгана.

Па ћемо да наставимо у том смислу претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

Наставак доказног поступка

Испитивање сведока Ристић Драгана, позовите прво Ристић Драгана.

Колегеница из канцеларије Бошковић, јел тако?

Сведок ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите ту, снимамо ово, можете да седите, само пошто снимамо све морате што ближе микрофону да будете кад будете говорили, да би све ово могло да се сними. Били сте овде код истражног

судије 19.фебруара, Ристић Драган од оца Петра, јел тако, рођен 1960.године, то су ваши лични подаци?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Стевановић Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте Стевановић, ми смо прозвали прво Ристић Драгана, нема везе. Стевановић Предраг, дакле ви сте били 05.фебруара код истражног судије и тада сте дали своје личне податке, да ли има неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Добро, ви сте код истражног судије положили заклетву, као сведок, ми смо вас позвали данас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, морате да нам кажете све што знате, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, заклетву сте већ положили, ја ћу сад ово да упишем у записник и да вам објасним шта сам рекла.

Сведок Стевановић Предраг са подацима као од 05.02.2009.године, упозорен, опоменут, опоменут на заклетву коју је положио исказује:

Дакле, позвали смо вас као сведока, ја сам вам сада рекла упозорење за сведоке, да морате да нам кажете све што знате о догађају за који вас будемо питали, и да не морате да одговарате на питања која би вас или вама блиска лица изложила некој тешкој срамоти или знатној материјалној штети или кривичном гоњењу а заклетву ону да ћете о свему што будете питани говорити истину сте положили код истражног судије. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вас позвали данас поводом догађаја у коме је нестало '99.године Ристић Славољуб, то је ваш брат од тетке.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стрица, ја вас нећу прекидати, ви ћете о томе да нам испричате све што знате, све чега се сећате.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Има у исказу оном што сам дао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има тамо, углавном то да нам у неким најкраћим цртама поновите и затим ће тужилац, браниоци, оптужени и ми имамо право да вам постављамо питања, онда ћете одговарати на та питања. Кажите ми да ли остајете код онога што сте рекли код истражног судије?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам шта се ту дешавало после бомбардовања, током бомбардовања у Гњилану, јесте ли ви живели тамо, шта је било са Славољубом, ето тако у најкраћим цртама.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Живео сам, да у Гњилану, и после бомбардовања, па ту је било негде око 01.јула ја мислим, бар колико се сећам, има ту записник и пријаве у ОЕСЦ и у УНМИК-у истог дана, тад кад се то десило, и онда је долазила и овај војна полиција америчка, пошто је она ту била у близини, да дам исказ у вези тог догађаја, значи то се све одиграло у главној улици у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате за вашег брата Славољуба?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је то било и који је то датум отприлике?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па око 01.јула, крајем јуна, 01.јула, ту је негде тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Пошли смо до општине у центру града ту, пошто су радили ови раднике из УНМИК-а и ОЕСЦ-е, он је радио у ОЕСЦ-у још пре тога, мој брат од стрица, имао је на себи ону чланску карту њихову, и онда смо ишли у центру града, ту покушали смо до општине да видимо да се распитамо око тога, да би он почео опет да ради нешто, тако, пошто су они тражили, ови из међународне организације раднике, возаче и не знам преводиоце тамо и све то. И ту смо се распитали у општини, они су нам рекли да требају неки обрасци да се купе, да се попуне, и то смо тражили, тај човек није био ту у центру града где је био киоск тај његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви ишли пешице или како?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешице.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Кола су нам ту била у центру на паркингу, а пешице смо ту ишли, то је све преко улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, близу. И онда са тог места, са центра града кренули смо ка том човеку кући код њега, да нам да та документа, те папире, да се испуне ти обрасци, ни њега нисмо нашли, вратили смо се опет назад на центар, као доћи ће он у киоск, и онда пошто је све време било то баш онако паклено, једноставно и ја сам брату рекао ајде идемо шта кад га нема ту, онда, можда ћемо кући тамо да га нађемо и поново да дођемо, и онда смо пошли горе код њега кући главном улицом и на раскрсници, значи на путу за Урошевац и на раскрсници, то је код аутобуске станице у Гњилану, ту смо стали на тој раскрсници десно да одемо кући поново код њега за те папире да узмемо, и испред нас су била кола, била је «лада» једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад већ идете колима или пешице?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Колима, колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад већ идете колима?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да, колима из центра града главном улицом навише, према путу за Урошевац. И горе смо стали на раскрсници значи десно била је «лада» ту, поред те «ладе» преко пута ње, значи на левој

страни била нека страна кола «опел» неки био, не знам, швајцарска је она ознака била њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «лада» рекли сте код истражног судије, које боје?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: «Лада» је била, ја мислим да је била врањанске таблице, беж боје, тако. И тај је причао са тим брицом ту, пошто је киоск био поред самог ивичњака у тој улици, тој раскрсници значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај из «ладе»?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, из «ладе», и овај мој брат је изашо и питао га «еј оћеш да се помериш да ми прођемо», пошто је био узан простор, онај, да би могло, и са леве стране била једна кола и ова испред нас и онда нисмо могли да прођемо и он је изашо да га пита да прођемо ту, да нас пусти, каже ево сад ћу, сачекај ево два, три минута каже и ја само са завршим разговор са овим. И шта су они причали не знам, али то мени чинило се да је трајало можда ко зна колико дуго, у ствари кратко је све то било, у међувремену долазе кола иза нас, и стају са леве стране наше, на путу овом према Урошевцу, али тако да нам, они су стали на ћошку од нашег аута тако да ми нисмо могли да се померимо ни напред ни назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то, то је овај «опел омега»?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: То је «опел омега», она металик зелена и они су стали, и ја кажем брату, дај бре кажи овоме да се помери да прођемо, већ је и мене ухватио страх, онда кажем нешто није у реду овде. Каже ајде сад ће да се помери, сад ће да се помери и то је тако, сад колико је трајало врменски не могу ни ја да знам баш тачно, али мени је изгледало дуго, мада је то све кратко и брзо било и онда долази један од њих из кола та, из те «опел омеге» и каже имам нешто са тобом да поразговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме каже?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Брату мом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брату.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Пошто је он возио и каже имам нешто са тобом да поразговарам и он каже са мном или са њим, за мене, не, не са тобом каже нешто имам да попричам у вези кола, као нешто, јер је мој брат држао сервис доле, аутомобила у Гњилану, за поправку аутомобила, и он и брат овај рођени његов Драган. И ја реко можда око кола, тако сам ја разумео да је прича, и они су, он је изашо и стао са њима и причао тамо поред кола, двојица су била, један црни, један онако плави је био, тако, али су стали тамо испред њихова кола и причали. И у међувремену он је дошо и каже дај ми цигарете, имам нешто, реко шта те питају они, па каже за нека кола, тамо нешто ме питају, да ли знам коју, каже не знам, ево, дај ми цигарету, и дао сам му, каже кад се ова «лада» помери и ти помери само кола горе са раскрснице да се склоним само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не стојите на путу, јел?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да. Добро, кажем, важи, каже пређи на моје место. Тако да ја ништа нисам могло да приметим код њега да се о нечему ради, да се нешто дешава уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био узнемирен нешто, уплашен?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ништа ми није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ништа, само ми тражио цигарете да му дам и то је било, и они су стајали ту и причају тамо, колико је то временски било, у међувремену ова «лада» се помера и сад ја померам, ми смо били са «мини морисом» малим оним, плаве боје, и ја померим горе до раскрснице следеће, ту је још једна попречна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико метара отприлике?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па 20 метара, нема више, значи то од улице до следеће улице, ту је, и онда почиње улица, то је једна узана улица, која опет излази тамо на приштевачки пут, као краћи пут, и станем тамо у тој улици и ту сам стао, и брат ми један од тетке био горе изнад у тој улици Боре Вукмировића, на једно па, од саме раскрснице једно 50-60 метара је тај човек где држи то, што је дао та фотокопирана документа ова за ОЕСЦ-е и за УНМИК, и реко ајде онда ћемо и код њега одмах ту одмах да свратимо и да видимо за та документа, и кад сам ја стао значи ова «лада» је отишла са десне стране том другом попречном улицом, параленом са главном поред парка, наниже према центру, онај «опел» исто наниже, али овом улицом којом смо главном ми дошли, и док сам се ја значи вратио назад до раскрснице, ту до тог ћошка, пошто су ту била два киоска, један у једном «Житопромет» продавао хлеб, а у другом био обућар неки на самом ћошку, тако да ја нисам могао да видим баш њих директно да су ту. Мало ми је било то заклоњено кад сам већ ја изашо са раскрснице, затворен ми је тај поглед био да могу да их видим, и док сам ја дошо доле већ нема нигде никог. И видим само кола навише иду према аутобуској, то је пут за Урошевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славољуба не видите нигде?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нема ни њега, и они су га тад одвели заједно са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су га они одвели?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па нема ко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после, шта сте ви урадили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: После тога ја сам одмах звао код брата овог од тетке у улици горе сам отишо, то је 50 метара, отишо код њега, телефоном звао прво у општину, пошто тамо ради онај Зоран, како се презиваше не знам, Арсић ја мислим, има тамо у извештају имам, њему сам јавио, он каже «о, о, то нема ништа», како кажем нема ништа, па то каже одвели су га, па како кажем, како може то, па тако каже, добро си ти прошо, ето то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам каже тај Зоран?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био тај Зоран у општини?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па нешто је он ту радио, он је пре био у Гњилану у Извршно веће ваљда, ја мислим, у Гњилану, онда ваљда нешто било, не знам ни ја шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се то дешавало и иначе у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Преко дана, то је било у сред дана, у подне, негде око 1 сат, тад је било, значи после тога, ја сам код овог брата то звао, онда ми је он дао број да зовем доле ову војну полицију, они су били, војна полиција америчка је била у нашем СУП-у ту у Гњилану, онда сам и њих звао, добро, примили смо позив, каже зна, видећемо шта ћемо, и онда је после два дана, или три, колико је прошло, брат овај Драган ме звао, његов рођени брат кући код њега, каже дошли су ови из ОЕСЦ-еа, и ако хоћеш да дођеш каже да разговараш са њима, да даш изјаву шта је било и како је било, па реко оћу, како нећу да дам. Онда сам отишо кући код њега и била је једна женска из Холандије, и био је ту мештанин, сад да ли је из Гњилана, одакле је не знам стварно, само су рекли да су из ОЕСЦ-еа, и тражили су да, он као преводилац био ту, каже да кажеш шта је било тог дана, како се десило све то, ево то што причам то сам њима исто све реко, како се све то одвијало, и онда добро, ми ћемо да запишемо, онда сам знао искрено да вам кажем, сад не могу да се сетим таблица тих, биле су новопазарске али број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «опел омега»?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, али број не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се то иначе дешавало у Гњилану или је то први неки случај за који сте ви чули?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ма не, било је пре тога отмица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Било је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што сте рекли било је паклено, па сам ја реко њему да одемо, па сам се осећао уплашено.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било па сте се ви тако осећали?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па било је у мом комшилуку, исто ту су бацили бомбу у двориште људима, па су отерали оне Јанковиће исто поред пијаце, зелена пијаца у Гњилану где је била, они су стајали људи, ми смо њих видели ту испред СУП-а са торбама изашли, упаљена им кућа, све им изгорело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то почело?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па почело је већ од, кад су ушли американци доле код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, за бомбардовање не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: За бомбардовање не, после кад је потписано, споразум кад је потписан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте, кажете ухватио ме је страх, што сте се ви уплашили а кажете брат није био уплашен, прича с тим људима и није био уплашен, а ви сте се уплашили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па млађи је, и можда, шта знам, не знам ни ја како да вам кажем, нешто сам тако осетио у себи да не стојимо ту дуго, ја му кажем дај да се склонимо што пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било иначе Срба у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Није било нигде никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици, све пусто?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био неки полицијски час, нешто?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, у сред дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сред дана?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Није, то је већ и пре тога се издешавало свега и свачега ту, и отмице и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе у Гњилану јел била, ко је држао власт, јел била ту и ОВК или само американци?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па не знам, они су били у Дому ЈНА у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, у Дому ЈНА, а овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки штаб?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: И у Ауто мото савезу, и ту су били исто, Ауто мото клуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако као штаб неки или као неке јединице, или шта?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па било ту као војске неке, и америчка била у Житопромету ту исто једни поред других, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли се нормално кретали са оружјем по граду?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ту да, ови су били наоружани, ту у Ауто моту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформе?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Униформе црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тих случајева, јесу ли убијали људе или су их отимали па пуштали, јесу ли тражили неки откуп, шта се ту дешавало?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па били су ти, они у Дому ЈНА, тамо су били неки неки мог зета једног и пријатења једног, пустили су их после, не знам, ваљда их неко препознао, помого им ваљда, не знам. Онда на аутобуској станици тамо исто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека канцеларија на аутобуској станици у којој су били неки?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Биле су ту канцеларије од ових још пре тога што су радили, ови службеници ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било ту можда ОВК?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, тај плави и црни за које кажете ви, не можете да их се сетите или да их препознате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па зато што само тај дошао до кола, позвао мог брата и то је био тај, само, колико, тренутни тај сусрет да га ја видим и то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу да вас потсетим само да сте рекли код истражног судије да је кружила прича да отете људе воде у Интернат, на аутобуску станицу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ченер Чесму?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то причало међу људима?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се интересовали да ли је можда овај брат тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Дешавало се, па има, па има тих људи који су сви тако страдали у Гњилану, има из Каменице два брата има, има ту Драган Ристић исто из фабрике батерија, инжињер био он у фабрици батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тражили можда Славољуба тамо негде?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па тражили су стриц покојни мој и његов рођени отац, али тражили су преко ОЕСЦ-еа као да они покушају, пошто је имао ону картицу њихову, али ништа нису им рекли, као не знамо, ту је негде, у Гњилану је, јавићемо вам, жив је, ово, оно, и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: И после, па колико је било, једно десет дана, петнаест, више ништа се није ни чуло, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је откривено тело, јел нађено тело његово?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па тек прошле године, прошле године предато на Мердарама на граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2008?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да, 2007., или 2008., тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 2005?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, тек онда је предато и сахрањен је у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви јесте ли остали у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Сад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте отишли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па отишо сам исто '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад одмах, после тога?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, после свега тога, негде августа месеца сам ја напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке непријатности, или неко упозорење?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Јесам, све и свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па шта да кажем кад је било стварно паклено, не дај боже никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А породицу, јесте ли раније пребацили или тад?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па за пола сат смо ми имали времена да изађемо, добио сам дојаву да толико имам времена и за толико сам изашао, за пола сата десет нас у једна кола и изашли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са децом, са стварима, са свим?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не са ствари, какве ствари, све је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без ствари, све је остало?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Све, само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је уопште Срба остало у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, колико је тад 1999. године, колико сад, колико их је било пре бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Онда је шта је било онда до 1.000, није више било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, пре бомбардовања, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања колико је био тај однос?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: После бомбардовања то људи што су били то је све за у току јуна месеца је већ све отишло, у току јуна месеца су људи напустили и побегли јер доста је киднапованих, убијених на праговима куће. У мојој улици исто Драгољуб Стојановић он је убијен на прагу своје куће, па је онда отет исто мој другар један Драган Арсић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арсић?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да он и Срећко Лазић заједно су отети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било бацања бомбе на куће?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Јесте, у мом комшилуку да, јесте бачене су, на ове Јанковиће су бацили, онда на једног ветеринара исто код полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све причамо после бомбардовања, је л' тако?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да, све је после, све после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли где је Бела земља то насеље?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Бела земља знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било тамо бацања бомби, убијања људи?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па не знам ту даље од мене тако да не знам, по причи је било за Интернат горе где су средње школе, онда на аутобуској станици у Ченер чесми, ту је пут за Прешево, тамо у Основној школи «Вук Караџић», то је одељење било истурено, истурено одељење, значи или школа је цела била за Албанце тамо у Ченер чесми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се ту причало шта се ту дешавало?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па мучење ту и пребијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Малишево је л' то та школа?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Малишево, Угљаре да и тамо и та села, то је све околина Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то КФОР није успевао да држи под контролом? То КФОР није успевао да контролише да се те ствари не дешавају?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Какав КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што сте рекли код истражног судије највеће зло за нас је наступило кад су Американци дошли у град?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да, до онда је било све мирно, до онда је било све мирно и нико није диран, нити су Албанци дирани, нити су Срби, нико никога није дирао, све је било мирно, једино ови што су бомбардовали одозго, једино то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се онда десило кад су дошли Американци?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Иначе друго се није дешавало. Па шта ја знам, онда су се појавили УЧК и војска њихова и све то, дотле нису били нигде, онда су се појавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су то људи из локала били ти Албанци или не, мислим из тих Гњилана, села, не знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ко зна, то је униформисано све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показали су вам код истражног судије овај фотоалбум, или вам нису показали ове фотографије припадника ОВК. Јесте ли гледали то? Јесте ли ту препознали неког?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на овом фотоалбуму киднапованих лица тамо сте препознали неке?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да, то све из комшилука ту људе да које знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо сад овог вашег брата да нам кажете Д/VIИ57, кажите нам ко је то?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Славољуб Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим се сведоку преко и у судници преко документ-камере приказује фотографија Д/VIИ-57.

Ставићемо то сада на документ-камеру. Режија дајте нам документ-камеру.

Па сведок изјављује «То је Славољуб Ристић, мој брат».

И фотографије ставићемо све сад на документ-камеру. Показаћемо оно што сте препознали код истражног судије Д/VIИ-95.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Срећко Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се с њим десило?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па и он отет тад са Драганом Арсићем заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Из фотографије Д/VIИ-95 то је Лазић Срећко.

И показаћемо још једну фотографију, ви сте препознали код истражног судије особу на фотографији Д/VIИ-79/1.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Света Ристић из Каменице он је родом из Ранилуга доле из Доњег Кормињана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Светозар Ристић из Ранилуга?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: То ми је Баца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Бацанак ми је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од тих 48 фотографија киданопованих лица ви сте ове препознали тако да вам друге нећу показивати сем ако неко не буде нешто друго предлагао. А кажите ми да ли су неки људи и пуштени од тих који су киднаповани, који су били у тој школи и тако?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда с њима дешавало, јесте ли то чули?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па добили су батине добре, пребијени су добро све и зет мој један исто и његов друг. Њих двојица су у Дом ЈНА у Гњилану ту су они били добили батине, пребијени и неко их је ваљда извукао, не знам у задњем тренутку и остали су живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо сада да ли странке имају за вас питања. Заменик тужиоца за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја претпостављам да је вама тешко да нам то кажете, али је то важно а то вас је и суд питао зашто сте ви напустили вашу кућу са 10 чланова породице у року од 15 минута, пола сата?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па комшија ми дојавио да одем ако хоћу да останем жив боље немој да чекаш.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Замолите молим вас сведока да говори у правцу микрофона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Приђите микрофону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад вас је суд питао зашто сте отишли ви сте рекли све и свашта се дешавало, баш сте тако рекли све и свашта. А шта је то све и свашта због чега сте ви поверовали кад је комшија дошао и рекао да морате да одете, а комшија је Турчин колико сам схватио, није Албанац?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се бојао да ће да га убију њега и његову породицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нек нам он то објасни шта се то догодило да он поверује да је то заиста истинито обзиром да је то?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па убили су ми другаре, отели брата, шта друго да поверујем, бацају бомбе у комшилуку, ја треба да чекам само, шта да чекам, немам шта да чекам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то проблем да нам то кажете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Немам више шта да чекам, готово је било.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја се извињавам молим вас и тужилац и сведок не могу говорити истовремено јер је немогуће преводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, један по један морају да говоре, каже преводилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете бачене су бомбе у комшилуку, у ком комшилуку је бачена бомба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите где је живео сведок?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, знамо где је живео, него где је у комшилуку бачена бомба?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Код Јанковића то је исто фамилија велика била, они су три брата били и они су истерани из куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то било пре него што сте ви напустили вашу кућу, колико је то било отприлике раније?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: То се дешавало друга половина јуна месеца ту од 15-ог, тамо 16-ог јуна па навише тамо, то је тад било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте кажете напустили кућу у августу месецу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да. Али они су поред зелене пијаце, значи они су доста удаљени тамо били од мене и онда почиње то редом да иде све и кад је већ дошло до моје близине онда више нисам имао шта да чекам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Станите само мало ближе микрофону.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Пошто је дошло у великој близини до моје куће онда више није, нормално да нисам имао шта да чекам више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли ја онда то добро разумео да се то насиље приближавало вашој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то рекао, немојте одговарати стално једно исто, рекао је то тужиоче.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Кад сви напуштају одлазе људи, како, шта ћу ја са ким како да останем ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ја можда упоран сам али шта вам је то тачно рекао комшија да ви толико поверујете да имате само 15 минута да напустите кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на тачне речи које му је рекао ако се сведок сећа или шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то било што је њега толико узнемирило да он заиста у року од 15 минута напусти кућу а пре тога два месеца се дешавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експлицитно ако се сведок сећа речи тачно да понови онда не знам шта вам није јасно. Да ли се сећате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да вам кажем, ја сам то превидео, ја се извињавам. Ја сам изашао са породицом пре тога и децу да извучем и жене, али ја сам се вратио поново у Гњилане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато вас питам?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Зато, зато стоји тај период као дуги период у августу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте породицу већ извели, кад?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да, тад кад је он рекао то је било већ јул месец, значи после те отмице мог брата, овог од стрица и то је у року од недељу дана тако било можда највише и онда сам ја извукао породицу кад ми је овај рекао «еј бежи да и ти не страдаш», и онда сам ја извукао и породицу и брата и децу и све, изашли смо али сам се ја у току 24 часа вратио назад опет јер нисам хтео да оставим и кућу и имање све да оставим тамо, јер нисам имао где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: И онда смо били до августа месеца доле – ја, брат и жена моја и стриц мој покојни и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тад било неко упозорење у августу или сте тад сами отишли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Било је нон-стоп долазили су они да упале, скину, писало је на ћирилицы на продавницама тамо натписи фирме, скини ово да ти не упалимо све, скидао сам шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте возили кола с овим таблицама или не?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Без кола, кола су била у другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Како су Срби возили кола са таблицама или без?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Са таблицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Албанци?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па исто таблице биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Извините што сам вас прекинула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које радње у питању, само реците? Кажете рекли су вам са радње да скинете натпис?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да, на ћирилицы је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али које радње, коју радњу ви имате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Е, па сад. Је л' морам да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате. Сведок има право да ускрати одговор на питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате ако ће то нечим угрозити вашу имовину, не мора наравно. Па јесте ли скинули тај натпис?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Скинуто је све, скинуто је, и после су само једном претили жени кад је ишла у продавницу да купи тамо за храну што нам је требало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су јој претили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да не излази из куће више, немој да излазиш на улицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то рекао?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па Албанци ти млади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте нам објашњавали да је нешто било? На једном месту кажете био је УЧК на аутобуској станици, а малопре вас суд пита шта је то било на аутобуској станици па ви кажете не знам шта је било на аутобуској станици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је тужиоче, разумели смо, можемо да проверимо транскрипт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја сад питам шта се дешавало на аутобуској станици што је вама скренуло пажњу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Од људи што сам чуо да су и ту били, али ја нисам видео сам да. Овамо знам у Ауто-мото је било и у Дому ЈНА, а горе ето ту нам се баш и то десило поред те аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за Славољуба?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, баш је ту и било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, па сад је то мени мало нејасно. Вас заустављају непосредно поред места за које ви знате да је потенцијално опасно кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Господине слушајте ме. Немојте одговарати. Је л' сте ви чули питање? Тужилац прича а ви га прекидате и причате, разговарате с њим. Значи, сачекајте питање. Изволите тужиоче шта је било питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није још било, сад ће. У пола сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, чула сам ја адвоката Крстића. Без микрофона немојте упадати, ни са микрофоном ни без микрофона када пита тужилац. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео шта значи ово што је адвокат Крстић рекао уигран тандем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питати сада адвоката Крстића. Немојте да објашњавате ништа, крените с питањем за овог човека, немојте сад објашњавати да тужилац заврши па ћете онда, објаснићете касније тужиоцу. Изволите тужиоче. Почели сте заустављају вас ту на место где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете у записнику на 5. страни код истражног судије у последњем пасусу, на питање зашто није кренуо возилом «Мини морис» за тим «Опелом», он каже «ја сам се плашио да се мени нешто не

догоди јер је тај ауто «Опел» отишао великом брзином према аутобуској станици где се знало да је УЧК. Е, сад вас ја питам а шта би могло вама да се деси да сте кренули «Мини морисом» за «Опелом» према аутобуској станици где је био УЧК?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојао се човек УЧК.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Несигурно је било да се иде на ту страну, ту је пут за Урошевац, нема ни Срба тамо, нема никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' вас ова породица можда криви за нешто, имам утисак да вам је непријатно то, породица Славољуба је л' вас криви за нешто?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно се не сећа радо. То вам је близак овај Славољуб је л' тако, то вам је близак род?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од стрица?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били блиски, ишли заједно?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ма како да не, нон-стоп смо се дружили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је Сава опанчар у односу на место где је отет, односно где је Цацко причао с овим људима?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ту баш, баш поред његовог киоска ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то онај други киоск, један киоск за хлеб а други киоск?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада објасните нам тај Сава опанчар?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: То је обућар тај што је киоск био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, која је то сврха?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се позива сведок који ће касније доћи. А шта је смешно извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сад реагује? Шта је било тужиоче? Немојте сада нека тужилац заврши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето ја сад баш питам, мислим то је ометање једно свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам опоменула браниоца Ресавца, браниоца Крстића пре тога, али ви морате, мени није јасно због чега сад Сава опанчар се појављује сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато да утврдимо ако имамо два описа догађаја, овде нам је очевидац, односно учесник тог догађаја сведок који ће касније доћи, помиње тог Саву опанчара да је то место где је остављен аутомобил «Мини морис», па сад да ја да би потврдили, ето ја не знам, никад тамо нисам био па да ли је то место управо ту поред киоска за хлеб, на месту где је отет Цацко или је то 20, 50 метара даље одатле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сведок је објаснио да је ту. Прво тај неки брица с којим је разговарао тај човек из «Ладе», затим да је ту на једном ћошку такође та нека обућарска радња и само можемо да питамо како се зове та обућарска радња ако је то важно у том контексту у коме ви кажете и затим тај «Мини морис», јесте ли ви отишли касније аутом кући или сте оставили ауто?
СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, до брата овог од тетке, у тој улици горе, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да видимо примедба бранилац Крстић?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ево ја ћу од ове последње примедбе да пођем иако нисам имао намере било шта да приметим данас пошто имам озбиљан један предлог после кад се ово заврши, али просто је то јаче од мене, не могу. Хоћете ли најзад да озбиљно упозорите тужиоца да на овакав начин не испитује сведоке, да не отвара истрагу, то је једна ствар. Друга ствар посебно да се кани оцене доказа који још није ни изведен, а нарочито да уводи нове доказе на основу исказа овог сведока. Па шта ми то радимо од главног претреса. Вама је теже, не нама одбрани. Ја сам захвалан са оваквим питањима тужиоца, али вама је теже и немојте да дозвољавате да тужилац преузима улогу овде и председника већа и члана већа. Дакле, он је једна страна, нека пита до миле воље, само пре тога нека са сведоцима поразговара озбиљније а не овако на прескок да људи не запамте ни датуме, ни улице ни радње ни и тако даље, да не испадају овде смешни као сведоци. Дозволите за такву квалификацију ја сам крив што сам то рекао, али мислим да у очима оних који седе да оцењују исказ ових сведока прилично ствара потешкоће тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та примедба схваћена као добронамерна и евидентирано путем аудио технике у суду. Бранилац Ресавац, изволите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Захваљујем се тужиоцу на оваквим питањима.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Прво да се извинем, није био смех него је био један, нисам се смејао, ништа није било смешно већ један узвик негодовања. Колега Крстић је углавном рекао, ја такође имам примедбу, сматрам, на начин на који колега тужилац испитује сведоке јер се стварно ради не о истражном него о преткривичном поступку, питања су сугестивна, углавном садрже већ одговоре и констатације, ја разумем, мислим не ради се само о овом господину Ристићу, ако се не варам, ако сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановићу.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Стевановић, пардон, него и о претходним сведоцима па и окривљенима. Питања, јесте слободно испитивање и непосредно али ви морате да спречите питања која садрже констатације, која су сугестивна, јер нажалост овде се не куца, не можемо интервенисати пре уношења у записник него се све снима и то остаје као део записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, мораћу да искључујем тужиоца, док ја њега опоменем сведок већ почне да прича, упушта се с њим у разговор, мораћу да га искључујем.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем, а обично је већ у склопу питања изречен и одговор. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, такође евидентирано путем аудио технике у суду па сад идемо на питања, Марко, тужилац нешто хоће да каже. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако мислите да је то истинито, што сте управо потврдили тим својим ставом да ћете искључивати тужиоца, онда зашто ви дозвољавате да се овде ради нешто што није по закону? А ако нисте сигурни да ли је то баш било по закону или није онда бих вас замолио да то не саопштавате као свршену ствар. Е сад, вратићу се на колеге, прво колеги Ресавцу, шта је, ако је питање сугестивно, шта је ту смешно? А молио бих колегу Крстића да каже којих тачно доказа, оцене доказа се каним, како је он то употребио израз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, немојте викали без микрофона. Добро, тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ни очекивао да хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон, све време причате сад без микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свако овде има задатак шта треба да уради и кад ће се сметати, кад ће се утицати на сведоке, кад ће се прекинути тужилац. Ја јуче нисам хтео али ево сад ћу ту примедбу, јуче кад је сведок препознавао ви сте у сред те радња препознавања, док је он листао онај, дозволили да троје адвоката устане, каже нешто, и та радња остаје потпуно бесмислена, у том тренутку. Али, ја само молим, скрећем пажњу ако ћемо на тај начин да, данас ја не видим ниједну ствар која се догодила овде да је било разлога да било ко интервенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ваше примедбе су такође евидентирание путем аудио технике у суду, то је прво, бранилац Крстић неће одговарати тужиоцу, наравно. Ваше примедбе на то како руководим претресом су такође евидентирание, тужиоче и даље о томе дискутовати нећемо, већ ћемо прећи, бранилац, такође Ресавец неће уопште одговарати тужиоцу, а сада ћемо да пређемо на питања за овог сведока која имају браниоци. Прво да видимо да ли бранилац Миловић, Говедарица имају питања, Ресавец нема питања, Недић Дејан, Бошковић Анте, Петровић Владан, питам по овом редоследу дакле ових оптужених у оптужници, Ђукановић, не, Здравко Крстић, имате, изволите. Значи, Марко Ђукановић, бранилац Мечиши Агуша.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Сведок, ако се не варам, је рекао да је присуствовао сцени, односно тренутку отмице, свога брата од стрица 1-ог јула у сред бела дана, да ли може мало да појасни који је тачно период дана био?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Око 1 сат по подне.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Око 1 сат по подне?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да. Око 1 сат по подне.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Истакли сте да у том тренутку изузев кола у којима сте се ви налазили са братом, кола испред вас и кола иза вас, која су накнадно дошла, није никога више било на том делу улице?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Од возила није било, само та три возила и наше. Били су људи ту, ваљда за хлеб или зашто су чекали, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду за хлеб?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: У том киоску, у улици тој где смо ми ушли већ са главне улице али после кад сам ја дошао назад, кад сам ставио кола у горњој улици, више није било нигде никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је био тај, како ја разумем, што је разговарао са тим из те радње, је л' тако?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И возач из «Ладе» који разговара са овим из радње?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да али то је, он је већ отишао, рекао сам. Поред парка има још једна улица паралелна са главном, он је том улицом отишао, овај исто је, та зелена «Опел» неки ваљда, не знам ни ја, стране таблице, и он је наниже главном улицом отишао и ови су навише према аутобусу.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Добро, је л' ја сам схватио да фактички заиста никог није било ни што се пешака тиче, односно људи около.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, било је људи ту, за хлеб, поред тог киоска али то се одједном разишло све, не знам ни ја сам како. Било је неколико људи ту.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Ако се не варам рекли сте да је у то време КФОР већ био ушао у град, односно америчке трупе?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Да ли је било америчких војника, односно трупа по улицама?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Било је доле у центру, код СУП-а гњиланског, ту су били, овамо код «Жито-промета», према Прешеву пут, тамо су били исто, онда горе је било код «Дуванског комбината», тамо.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: А на овом потезу где је овај немио догађај избио, није очигледно?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ту, на том делу, није било.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли бранилац Крстић има питања? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ајде од овога да пођемо, задњег што сте рекли, током испитивања, на пресецање тужиоца, одговорили сте да је било све и свашта тамо и да сте због тога морали да одете и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужилац се нешто укључио.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па то, нисам намерно, нисам намерно поменуо, ево, часна реч. Само да завршим ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек та злонамерна.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, значи, поставите питања без тог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Без тужиоца? Ја бих волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без тог, не без тужиоца него без ослањања на оно што је тужилац рекао или путао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да потсетим сведока шта га је тужилац питао па он одговорио све и свашта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, дали сте ми, судија, дали сте ми реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите тужиоче, кажите, само брзо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Термин све и свашта је сведок употребио када је одговарао на питања суда, председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити тужиоцу, искључили сте микрофон, добро је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да није тачна констатација да је на подсећање тужиоца седок изјавио све и свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле и кад цитирате, браниоче, водите рачуна.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте на питање тужиоца то одговорили али сте рекли све и свашта се дешавало, па вас ја питам, то све и свашта, сем ово конкретно што вас је и суд питао и што оптужница третира киднаповање вашег брата, то сте непосредно видели, да ли се ово остало све и свашта што сте рекли, видели или чули, посредно или непосредно сазнање? Да ли сте ме разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: И једно и друго.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све и свашта, тако је рекао. Значи све што се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао и конкретније је причао о неким страшним стварима за људе.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За конкретно ја и питам, конкретно за отимање брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се упуштати у разговор са мном, како то ви разговарате. Значи, човек је рекао да је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не питам, питам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ви прекидате док ја причам. Човек је рекао да је било отмица, убистава цивила, бацања бомби, да се то приближавало његовој кући и зато нећемо користити све и свашта јер човек сведочи о страшним неким стварима које су се људима дешавале, знате. Е, бранилац вас пита да ли су то ваша непосредна сазнања, молим вас немојте викати или сте ви чули од других људи за то?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Непосредна, поред, у мојој улици то се догађа у мом крају ту на стотинак метара од мене, сто педесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи непосредно сте видели лица која пуцају, бацају бомбе, ломе, јел тако? Не у микрофон, немој мени. Јесте ли видели непосредно лица која су то чинила?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Саслушајте ме, саслушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори, немојте викати на сведока.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: То се догађа све преко ноћи, тако да полицијски час је, затамњен град, у девет сати је полицијски час био у Гњилану и све је мрачно, не можеш да видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели како горе куће?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па види се ватра и чује се бомбе и пуцњеви, али не можеш ти да видиш конкретно људе, да видиш који су, шта су, како су.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па немој да се љутиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити сведоку.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па не, па ја чујем вас што причате али.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја хоћу одговор на моје питање, није одговорио сведок, може, не може, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Има и светла па се види. Да ли је видео неко лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбија се, одговорио је, ја сматрам да је одговорио, видећемо транскрипт.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, одбија се. А да ли сте видели лица која су киднаповала вашег брата у један сат поподне, преко дана?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па и то је само тај први што је дошао до кола, само сам њега видео и то је тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је видео, али да не би могао да препозна, рекао је и код истражног судије и овде.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али ово је јавни претрес судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и овде.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад следеће питање, можете ли да препознате то лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, питала сам га, ви уопште не пратите, питала сам га и кад сам га подсећала.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, нисте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам, да ли може да препозна те људе, мораћете да видите транскрипт.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па што ме не упозорите онда, видите колико ме омео тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре тужиоца, хватајте белешке.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. А да ли можете уопште да од тих немилих догађаја тамо препознате овде оптужене, било које лице, да сте их видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел ја српски питам. Може ли од овде оптужених присутних да препозна било које лице и да веже за неки догађај који он зна а везано је за ову оптужницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шта, као?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Као извршиоца брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било ког извршиоца видели и упамтили тако да можете сада да га препознате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите сад да се то евидентира.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дај у микрофон молим вас.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дакле он није видео ни једног извршиоца па га нећемо питати ни за ове конкретне.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте говорили овде о томе да сте морали да бежите прво породицу сте склонили а касније после два месеца и ви за 15 минута, нећу да напомињем да вам је то тужилац, да вас је тужилац питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте онда и на тај начин напомињати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И споменули сте да вам је то комшија дојавио, који комшија, како се зове?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нећу да кажем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто нећете да кажете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па шта имам да кажем, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неће човек да каже да не би угрозио некога.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па зашто човека да стављам ја у, причаш ту без везе.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па нека каже разлог само.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не могу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И јуче је човек споменуо комшију који живи у Бујановцу, а комшија у Гњилану, 40 година у Бујановцу живи, ону слику што је показао. Стицајем околности мало знамо више, одбрана је ушла мало дубље у овај догађај за разлику од тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али добро, отом потом. Дакле ви сте овде рекли да нећете да споменете ни радња чиме вам се бавила, зашто, јел незаконитим неким делатностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је да је то због страха за имовину.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Незаконито, није незаконито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, не, не, питам судија само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да ускрати одговор на питања ако би га изложила знатној материјалној штети, и то је на почетку.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. Е, да се вратим ја на ово што сам хтео да питам. Видели сте значи, учествовали сте и сами нажалост у тим немилим догађајима, бежали сте од куће, носили шта сте носили и тако даље. Можете ли да опоменете тужиоца да ми не упада у реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је упао у реч?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, примедба је, примедба је да, питање је било носили сте што сте носили, а он нам је управо рекао да је отишао за 15 минута са породицом и да ништа није понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад, шта сте ви заправо питали?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, али примедбу може сведок да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било питање?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте тамо док сте били, а били сте до 10.августа ако сам ја добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао сведок 10.августа, одкуд сад 10.август.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, није важно, није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, важно је, важно је, зашто 10.август, важно је наравно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро 12.август, ајде 09., није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте спомињати датуме.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Био је до августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте спомињати датум на који се сведок уопште није, уопште није споменуо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекао је август, рекао је август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је август али без датума, значи немојте уводити датум.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, без датума, до августа сте били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вежите се конкретно за питање без говоранција.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Виђали сте и остале србе да беже, јел тако, из својих кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, да ли сте видели, питање је да ли сте видели или да ли нисте видели, али тако, видели сте и, а ти треба да кажеш јел тако или није тако.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја мислим, то је опште позната ствар, али да видим да ли. Ево, да ли сте видели и остале србе да су бежали тих дана, пре тога, после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је, после бомбардовања, после 15.јуна почели су да беже срби, рекао је било је око хиљаду кућа, и тако даље, срби су бежали у Србију, нисте пратили тај део.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пишете те говоре, које радите као увертиру за питања, због публике.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: За питање ово главно. А да ли сте видели да албанске породице беже и кад из Гњилана?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Из Гњилана.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И у ком правцу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па у мојој улици су људи били ту, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А током бомбардовања, хоће да пита бранилац?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли остали ту или су побегли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Били су ту људи, јер нико никога није дирао и били су сви ту.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, немам више питања, захваљујући вама судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте без текста.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али бих само са овим завршио, ако ми дозволите. Потпуно се слажем са тужиоцем да овде свако има свој задатак и своја овлашћења и молим да се свако креће овде у оквиру својих овлашћења, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. да ли Мирковић Мирко, односно Петровић Владан, нема питања, колико ја видим, Планојевић има или нема? Има.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Добар дан. Када су зауставили вас и вашег брата у том возилу том «миниморису», ти људи које сте видели, ту двојицу, кажете један плави један црни, да ли су били наоружани?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нису, нисам видео ја.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли су носили неке униформе?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, у цивилним униформама.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Мислите цивилну одећу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Цивилном оделу, да, цивилну одећу.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Цивилну одећу. По вашем сазнању од овога што сте, ово сте видели, а ово што сте чули, та пуцања, киднаповања, убиства и све остало, да ли су то радили људи у униформи или у цивилу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па у униформи, како.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли сте видели неког у цивилу да носи оружје на улици у сред бела дана у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: У цивилу не.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Нисте, значи само униформисана лица су носила оружје?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Униформисана лица, да.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Добро. последње питање, можда сте већ и рекли, ја се не сећам. Рекли сте да сте се плашили да кренете за «асконом» зато што је она отишла у правцу ако се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Опел омега».

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: «Опел омега» пардон, није «аскона», «опел омега», да је отишла у правцу аутобуске станице.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: А плашили сте се да одете, да ли сте се плашили зато што је тамо на аутобуској станици постојало?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, већ сам чуо причу да се тамо нешто дешава и онда ме је било страх да кренем на ту страну.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: А шта је постојало на аутобуској станици?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па исто то, малтретирали су каже људи, тако сам чуо, ал ја.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли су на аутобуској станици постојали, да ли су постојала униформисана лица?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам, зато што је аутобуска ограђена зидинима оним бетонским, високим.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли сте видели некад на аутобуској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се причало браниоче да је била ОВК тамо, тако да.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нисам био на аутобуској, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и да није био, и да није био, рекао је да тамо није смео да иде, тако да. Константиновић не, и Марко Кастратовић, изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поштовање (адвокат Кастратовић), добар дан господине. Тај дан када сте са братом пошли и када вам је брат нестао, да ли сте ви или брат били наоружани?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте ви генерално били наоружани у кући у оном периоду када сте били, прво с породицом, а после тога кад сте се вратили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисте били, никакво оружје нисте имали?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Никакво.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ти људи који су долазили поменули сте, ако се добро сећам у црним униформама, јесте ли видели неке друге униформе, сем тих црних?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па биле су и шарене оне, да, оне ратне шарене униформе.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Махом сте видели црне, на пунктовима које су биле?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: На пункту том код Ауто-мото што је било, ту црне биле и ови американце нормално у њихових униформама.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Причамо о Албанцима, њих у којим сте виђали униформама?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Црне, а овамо су у Дому ЈНА били у шареним оним униформама.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поменули се бомбу бачену на породицу Јанковић, ако се добро сећам, ваше комшије?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, даље су они.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте у контакту данас са њима?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Нисам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не знате њихову судбину?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Знате ли јесу ли погинули тамо, јесу ли преживели, избегли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, они су изашли из куће.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Пре него што је бомба бачена?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да кад је бачено, па они, то је била велика кућа, једна огромна и још једна стара ваљда, и на ту стару, али су они већ били испред СУП-а овамо, поред америчке.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Већ су?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да, изашли су.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: На празну кућу је бачена бомба?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да ли су они били унутра, или не, не знам тачно.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не знам да ли знате сигурно, него да ли сте чули?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, били су овамо већ изашли они испред полицијске станице тамо.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нико није погинуо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Тад нису, колико ја знам, ја мислим да нису.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта хоћу још да вас питам а да не прекршим вашу обавезу коју сами пред собом имате, да нећете да улазите у причу о томе чиме сте се бавили. Да ли можете да ми кажете, да ли је било проституције у том периоду у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна, да ли зна.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли можете да ми кажете да ли има, да ли знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам, у вези тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно, сад га сви уведите у причу, као за Саву обућара, што је то важно?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Из простог разлога што ја не правим увод, да ме не би опомињали, ја питам, једноставно ви можете дозволити или не. Питам да ли је било проституције или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратом захваћеном или поратном подручју где има војске?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте, у време када су били ту американци, ако ви не дозвољавате судија одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако зна, сведок је рекао да не зна.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја могу да поставим следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да не зна.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли се сведок бави угоститељством?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Никада?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Никад.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа, толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја сам вас у подсећању оном питала углавном све што сам имала, има ли још нешто, чланови већа, има Веско нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам вас ја добро пратио, ви кажете да је ваш брат разговарао са тим људима, да се вратио до аутомобила, тражио од вас цигарете.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекао вам не знам ни ја, да померите ауто, и тако даље, да ли из те приче вашег брата можете закључити било шта о томе да ли се он са тим људима познавао или не? Пошто, рекосте нешто, држао је раније сервис око аутомобила, па је прича у том смислу.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Није, ја сам га онда кад је дошо по цигарете, реко јел знаш њих, не каже, али питају ме за кола нека, каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ви рекосте он је држао сервис раније па онда сам закључио да је то због тог његовог, због те његове делатности.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, питао је за нека кола, да он је држао ауто сервис, поправљао је аутомобиле у Гњилану, свој сервис имао у Гњилану, и он и брат рођени његов.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И само још једно питање, у ствари два. Колико је Славољуб имао година?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Славољуб '62., па 37 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Цацко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цацко.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се ви сећате још нечег што би требало да нам кажете? Не. Да ли оптужени имају питања, изволите Мемиши Агуш.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Добар дан, поздрав свима, ја сам окривљени Мемиши Агуш. Да ли знате где је била смештена полицијска станица у време бомбардовања НАТО?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Која полицијска?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Из Гњилане причамо.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па ваљда ту где је и била.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја знам да у Интернату је била.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у Гњилану.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Још једно питање ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у Гњилану кад је било бомбардовање?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Још једно питање. Осим војне полиције, војне и полиције, да ли постоји парамилитарна војна у Гњилану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па по причи можда, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, тад у време бомбардовања?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Ја не знам, стварно не знам.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Имао пуно. Хвала, друго питање немам.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Зато што ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли неко од оптужених још има питања? Не, добро, бранилац Крстић је хтео нешто.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам, ја мислим, ја мислим, а ви ме опомените, не мора да одговори, да ли је у истрази сведок рекао, да му предочите то, да је његовог брата од те двојице, значи учествује у киднаповању неко кога је он препознао, којег је познавао из Гњилана, чак је рекао и име, дал Бериша, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не могу да се сетим, јел се сећа он то или је то неко други рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то није рекао, ја не знам шта је ту питање уопште.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче интервенисати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питање је да ли је препознао неког из Гњилана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да не може да препознаје људе с којима је брат разговарао, за које претпоставља.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али у истрази је рекао, поменуо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао, погледајте, где вам је тај транскрипт или записник, па погледајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Наћи ћу га. Ја управо сам хтео само да питам, само да завршим тужиоче са овим, нема никаквих проблема. Дакле, то сам пропустио ово што је оптужени Мемиси питао, пошто сте ви били све време тамо, пре бомбардовања, за време бомбардовања, после бомбардовања, када су биле стационаране и где српске снаге, значи полиција резервисти, војска резервисти и где су били стационарани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање као неважно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како неважно судија, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неважно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите да веће одлучи о томе током паузе, па ћемо одлучити, задржаћемо сведока за то време док не одлучимо, ја сам за сад одбила. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моја примедба је, а то сте нам и рекли, кад хоћемо нешто да предочимо сведоку, онда цитирамо страну, пасус, ред из ког се то записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам у неком другом предмету рекла, па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то суштина, јел?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, шта је суштина?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није то суштина одговора, Крстић да погреша, није суштина, него он никад то не уради, адвокат Крстић никад не каже на тој страни сте изјавили то, него је то нека замка питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко од оптужених још има питања. Али браниоци су се досетили, браниоц Кастратовић.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам питања, ово ће само бити примедба у односу на све ово о чему причамо, и ја се некад збуним судија, а ви ћете веровати, када сте мене опоменули и када је негде и сам сведок морао да одговори, односно дозволили сте да одговори на питање о одређеној пекари, ми немамо у оптужници предложену реконструкцију као извођење доказа, ми не знамо где која пекара стоји, ми не знамо где која радња стоји у Гњилану, једноставно налазим да такво питање ко год да га постави, да ли господин тужилац, или ми сами, јер и за вас као веће а и за нас саме потпуно сувишно, односно неоправдано и негде неутемељено у доказној грађи коју за сада имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала на ванредном образложењу, овога става. Изволите тужиоче још нешто имате да кажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се то односи на оног обућара, јел се на то односи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ово је принципијелан став одбране Фазлију Бурима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу да одговорим јер ово је нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште није тачно да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тужиоче, одлучиваћемо од питања до питања шта је важно а шта није важно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али није тачно да није утемељено у ономе, управо је утемељено у ономе што говори овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дајте сада да овај сведок заврши, па да идемо на другог сведока, објснили сте зашто је важно питање, он је одговорио и то је то. Дакле, то је то, ако нико од оптужених се више не јавља да пита? Не. Кажите ми колико су трошкови за ваш долазак данас у суд? Јел тражите трошкове што сте дошли данас?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам кошта превоз, тај, аутобуска карта или ауто, како сте дошли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТЕВАНОВИЋ: 1500 и тамо и овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи, за данашњи долазак у износу од 1.500,00 динара па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да му се на терет буџетских средстава исплати 1.500,00 динара.

Добићете овде кад будете отишли овде у нашој служби добићете тај новац, хвала вам што сте дошли, довиђења. Позовите молим вас Ристић Драгана. Још једног сведока имамо. Изволите, док сведок не дође, Фатон, мешам вас с братом, Фатон, јел Фатон?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Хајдари Фатон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, реко да вас нисам помешала с братом.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел можем са овим да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ставићемо сви слушалице. Само моменат.

Судски тумач Гани Морина: Да ли се чује превод, да ли чујете, да ли судско веће чује превод?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, превод не функционише са албанског на српски.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ако није потребно да превод, можемо и на српски да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ви хоћете на српском, добро. значи Фатон Хајдари, сачекајте само, Фатон ће говорити на српском, изволите.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Може то, пошто је кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја сам верник хоћемо да молим вас ако ми пустите, знаш, на кратко, да ме пустите да клањамо за десет минута, ако можете, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати клањате?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати иначе то радите?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: На четири сати клањамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 16 поподне или на свака четири сата?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да, да, није то на сваки сат, знаш, али сад је четири сати, мислим, 16., сад имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у 16 часова желите да клањате молитву?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да, пошто јуче мало био... и не хоћем знаш да прекинемо то, и нисам клањао, ако можете, ако не није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакога дана ћете то да радите кад имамо суђење поподне?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Сваки дан клањамо од четири до пет, да од четири, кад имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико минута вам траје то.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Само десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет минута вам траје клањање?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Добро, направимо паузу, ко још то жели да ради, само да видим, Ахмет јел тако.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: И ако је нешто пошто сам овде, ако је нешто да завршимо да не пишемо службени, нешто, ако је потребно, да нам дозволите овај наш верник знаш хоџа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам где то, могу ли они то да клањају овде, у.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Може у самицу, где смо, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ахмет и Фатон, један овде један у просторији за окривљене, на пример.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Само нешто ако можете, да нам пустите наш верник, овај хоџа како каже код нас, да не посети нама, пошто не треба, мислим да пишемо службени и нешто друго, ако може само да ти објасним, ако не да пишемо и службени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да га позовете ви да он дође.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, само да узмем дозволу од вас, знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви пишете, ви морате да пишете па ћу ја тек онда да дозволим, када ви будете писали, ако он хоће да дође, ја то не знам.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Он хоће да дође, а само ви да дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви морате да напишете желим да ме посети, па ћу ја њему да проследим писмо, па кад он буде рекао хоћу да дођем, ја онда издам дозволу.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Важи, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је то.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо дакле, чекајте, вратите се на место за окривљене да видимо шта ће бранилац Крстић да каже да бисмо брзо изашли због молитве.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија ја сам хтео у том правцу док не дође сведок, ево, али ево већ сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, имамо још једног сведока, па после предлоге, докле ћемо радити данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо, радно време је до седам ја мислим, а не знам, значи сад, ово су ванредна ситуација, значи свакога дана ће да буде тако кад радимо поподне.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не, они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите сада шта, да не задржавамо људе, пошто почиње молитва.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, па нек дође сведок, ја ћу да седнем није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта сте хтели.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али управо око овог предлога, дакле, ја имам овакве сугестије од свих оптужених, дакле, а обишо сам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само од ваших брањеника, само ваших брањеника, нисте могли да обиђете све, јер сам вам ја забранила.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма од свих раније, од свих раније. А од раније, хоћу да вам кажем, да скратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на ствар.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, они не знају за своја права верска да могу да траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ви сте пропустили да их упознате са оним правима која спадају у домен онога што ради одбрана а не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: То треба кућни ред да их упозна, затвор тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не оно што ради суд и што му је наложено законом. Кажите сада да се не упуштамо у дискусију јер људи хоће да се клањају.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете да се и други клањају молитви.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу да им се дозволи да их њихов Имам посети, ништа више, а он ће се легитимисати ту, неће да дође нико са улице. Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам објаснила управо Фатону, дакле.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ако пишу, 28 дана прође, мислим то је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, хвала. значи осим Фатона и Ахмета ко се још ту јавља за ту верску, још неко? Нико, дакле овако, сада ћемо да одредимо паузу, за то време суд ће се удаљити, оптужени Ахмет и оптужени Фатон ће обавити то клањање молитве значи како то ви будете одредили у просторији где је то згодно, могу вероватно и у просторији пред другима, а да ли Фатон може да ми каже, молим вас оптужени Фатон, само махните руком, да ли се то ради и пре подне или не, или само поподне? Само поподне, значи сваки пут кад радимо поподне ви после четири морате десет минута да имате за клањање. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 15 минута, од 16 до 16.15.

Настављено у 16.23 након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо сведока Ристић Драгана, за остало ћемо се договорити све касније.

Сведок ДРАГАН РИСТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ристић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан, прозвали смо вас мало пре првог, међутим ту је избио неки неспоразум, ако вам је згодније да седите, или ако сте уморни, пошто сте дуго путовали, можете да седите.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема проблема, стајаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте код истражног судије 19.фебруара и тада сте дали податке о себи, име вашег оца, датум рођења и тако даље, да ли има неке измене у вашим подацима?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднице изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, код истражног судије сте положили заклетву, ја вас потсећам на то. Ја сам ово сада овако брзо рекла због тога што ћу вам објаснити да се и ово упозорење за сведоке које их обавезује да говоре истину, али и да ускрате одговор на нека питања за која процењују да угрожавају њих или њима блиска лица и затим да сте о томе да морате да говорите истину већ положили заклетву код истражног судије, то разумете и тога се сећате.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као на записнику од 19.фебруара 2009.године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Позвали смо вас због догађаја у коме је нестало и затим сте открили јел тако, да је настрадао ваш брат, па ћете да нам испричате шта знате о томе, шта сте касније открили да се са њим догодило, затим да ли вам, на који начин је утврђена и извршена идентификација, да ли се добили тело и када? Да ли сте живели у Гњилану, када сте дошли, каква је била ситуација и прилике у Гњилану после бомбардовања, дакле све чега се сећате, при томе то сте причали код истражног судије и ја не знам, јел остајете код тога?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, остајем све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тога остајете?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Остајем све при томе што сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да поновите то онако у најкраћим цртама, на крају ћемо и да вам постављамо питања?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Рођен сам у Гњилану, 02.05.1960.године, живео сам у Гњилану за сво то време, добро, изузетак оно кад сам студирао, до '99., до рата било је све ОК, био сам запошљен, после бомбардовања 05.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите микрофону да могу и преводиоци да преводе и тако.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: 05.07., после рата након бомбардовања, брат је изашо да тражи поса, међутим тад је отишо са једног рођака, Стевановић Предраг, заустављен је био из возила и изведен, отишо у непознат правац и више од тад ништа не знам о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је вама ко рекао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Човек који је био са њим у возило Стевановић Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је рекао Стевановић Предраг?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ ме опомињу да приђете што ближе микрофону, да би могло да се сними. Добро, и шта је после било?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ништа, после тога долазили су људи да ДНК узму, узели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Тачно се године не сећам, али то је било негде 2003., или 2004., али не могу да се сетим тачно годину. Пронађено је тело, у Мердаре ми предали леш покојног брата, узео сам и сахранио у Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви пријављивали да је он нестао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Црвеном крсту у Врању, за киднапована лица овде у Београду и тад је долазила особа из Београда, контактирала самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте сазнали о његовом нестанку?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па не знам шта бих могло да вам кажем, шта сама сазнао, лепо кажем да је изашо од куће 05.07.'99.године, у нади да нађе поса јер је претходно радио у мировну мисију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Међутим тад су га нашли у град, узели из возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па чланови УЧК или ко, ко би друго, одакле, ја нисам био у ситуацији да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били, него мислим шта сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па то је то што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Одведен је у непознат правац, очекивао сам да ће да дође, да ћу да будем уцењиван да платим тај његов нестанак, међутим није било све до 05.07., он је узет, до 17.07., сам био ја у Гњилане, онда 17.07., напустио сам Гњилане, дошао у Врање, пријавио тај његов нестанак и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се дешавало и другим људима тако да им нестану чланови породице, да буду отети и то?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то почело?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па почело је одмах после изласка војске и милиције са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то датум отприлике?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12. јун, јул, јун?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, да, по изласку војске и милиције, одмах истог тренутка почело је са киднаповањем лица и то су почели са киднаповањем имућних породица да заплаше ову беду и сиротињу која је имала доле на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и неких уцена за тај новчани откуп или?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не, то сам само ја чисто размишљао да ће, јер наишао сам на ту карту да ће највероватније да ме уцењују да платим тај откуп, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти људи који су отети, јесу ли они касније пуштани, или се нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ретко да је неко пуштен, ретко, за случај један или два знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате за неке случајеве ко је отет, па касније откривено тело, или да никада није откривено шта је с њим?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Симоновић Синиша, то је дан, два пре киднаповања мог брата, мој брат Ристић Славољуб, онда неки Драгиша исто из те улице Лоле Рибар, моја улица је била Лоле Рибар 43 из те улице Драгиша је неки киднапован, онда Лазић неки из Гњилана киднапован, много њих има, само кажем ти нисам спреман за ово, да сам се на неки начин припремио за ово излагање, добио сам позив, али нисам знао о чему ће да буде тема разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о том догађају за вашег брата и о тој ситуацији после бомбардовања у Гњилану.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, па то је то што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, јел се причало у Гњилану нешто, где се воде ти људи када их киднапују?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па водили се нај, био сам и ја од тих који је вођен у Интернат, водили их у Интернат, а онда водили у Малишево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су вас водили у Интернат?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Мене су у Интернат водили 25.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25.јуна пре него што је брат отет?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко вас је одвео?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па људи који су дошли кући да ми покупе оружје то што сам имао, ловачку пушку, ловачки карабин и пиштољ 7,65 лично наоружање своје које сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли су дању, ноћу?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Дању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Један је био у униформи, двоје у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК или КФОР?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам издали потврду?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Кад су ми издали потврду они мене покупили, одвели у Интернат и онда се те потврде не сећам где ми је затурена, да ли ми је тамо остала у Интернат или где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам се дешавало у Интернату?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ништа посебно, ништа нарочито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили батине?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко психичко малтретирање?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: За моју срећу ме срео човек доле који ме познавао, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанац?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било тамо Албанаца углавном?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па који други могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК. Па не знам, питам вас.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па то је то, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било још других који су тако доведени?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесте било, у сали где сам ја био на саслушању био је човек по националности Ром, после њега мене су позвали, на који начин су ме испитивали јеси ли ожењен, одакле ти је жена, колико деце имаш, и то је то, али све захваљујући човеку који је био на улазу доле, сигнализирао ко сам, шта сам, и тако да нисам био малтретиран, и што је тачно тачно, ја не могу да кријем и да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему знате да би вас малтретирали у некој другој ситуацији, јесте ли чули нешто или сте тада том приликом видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ко је ушо у Интернат ретко да је изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то причало по граду или како знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, на спрату или у подруму?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: На спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрату?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: На спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате тог ко вас је испитивао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не, има ожиљак изнад горње усне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из Гњилана или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вам показали код истражног судије фотографије припадника ОВК јесте ли га препознали на фотографији?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми сада даље шта се још дешавало у Гњилану осим то што су људи понеки одведени у Интернат, па нису пуштени, да су вођени још где сте рекли, у Малишево?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па право да вам кажем искрен да будем не верујем неко да зна и да вам каже, јер махом су те српске, ти људи који су српске националности сви били затворени и онај циркус и она брука, нико није смео да излази из своје куће, они су на неки начин користили ту слободу, шетали се, кога су нашли у град, ко је изашо да купи хлеб или нешто било шта да купи од намирнице одводили, и онда се то махом чуло, у почетку су телефони радили, комуницирало се, после тога телефони су престали да раде, и свако се затварао у своје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су све вођени људи у Интернат и где још?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ето кажем, реко сам Малишево, Подграђе, мене тад кад су водили, водили у Интернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тамо било доста или, јесте ли видели уопште колико је било припадника ОВК?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па нисам мого ја да проценим то је зграда смештаја за смештај студената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било обезбеђење неко на улици?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Било, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем или без?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истим униформама?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми шта сте чули за Малишево?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Сакупљали их тамо у приватну кућу, онда сам чуо наводно да су ми брата водили тамо у Малишево и да је највероватније тамо и убивен. Убивен, сахрањен на Гњиланско гробље, па онда кад је вршена идентификација тих покојника, онда је пребачен у Приштину, е онда је кад је дошло до закључка ДНК кад је узиман од нас који смо, од мене и сестре навероватније ексхумиран из Приштине и тело ми је после предато у Мердару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћу вам после неку документацију да видимо да ли је то то што сте ви пријавили и добили ту потврду о идентификацији, а кажите ми сада да ли је ту било нешто у самом гњилану још неких места где је била ОВК, да ли сте чули за Дом ЈНА пошто је то било.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па Дом ЈНА је и дан данас исто седиште УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Гњилану?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко место?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ту је њихова војска смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на аутобуској станици јел су имали неки објекат на аутобуској станици где је боравила?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па посебно сазидан не, а да су користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да су користили?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да су користили па ко је то знао, сваки објекат је био за коришћење и Дом ЈНА и касарна гњиланска и аутобуска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А КФОР за то време шта ради? Је ли био КФОР, је ли дошао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па био КФОР, што би, како би могао да објасним шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим јесте уживали заштиту од неких недозвољених радњи?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па како да вам кажем, најпростији пример, мало биће смешан али ако правим свадбу ја вас као госта не позивам на свадбу а колега до вас вас позива на свадбу, ко је вама пријатељ да ли ја или он што вас позива на свадбу, то је то исто, и мени су то у то време тако објаснили и ја сам онда схватио да од КФОР нема ништа и дан данас нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КФОР није практично позивао Србе?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја добро разумем.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јер су Срби били против тог доласка, ја најпростије говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не замере браниоци на преурањеном закључивању.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема шта да замере, ја искрено говорим, шта сад да причамо бајке да је трчао да помогне, не, јер је и он био тај КФОР у тој ситуацији да се и он плашио на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били дуго у Интернату?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па може да се каже сат и по, може да се каже сат и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: 12.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се преселили?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: 12.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, недељу дана пошто је брат нестао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па 12. дана, 05.07. је брат нестао ја сам још 12 дана очекивао да ће да дође, међутим отац се плашио и пошто пото каже синко каже излази јер сам имао 4 деце и жена ми је била са пето трудна, мобилисан нисам био, нисам имао разлога да бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте учествовали у током бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема везе, ту правила није било. Ту правила није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу можда отимане жене?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесу. И жене и доктори, доктор из Приштине заборавио сам му име, знам да је радио за нас у осигуравајући завод као вештак, не сећам се како је, хирург и он је отет и није ни пронађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жене јел су пуштене или су их убијали?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ретко, ретко, наводно две да су из Малишево пуштене, нисам био у контакт са њима, али ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показали су вам код истражног судије фотографије па сте рекли да код ових лица у униформама не препознајете никога али су вам показали неке слике киндапованих лица у Гњилану па сте препознали сада ћемо да ставимо прво вашег брата наравно то је Д/VII-57 можемо на документ камеру ако нам режија сада буде укључила. Може режија? Дакле реците нам је ли то ваш брат?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

За овим се сведоку преко документ камере приказују фотографије које је претходно означи и препознао из фотографије из 48 фотографија киндапованих лица у Гњилану, па исказује на слици Д/VII-57 је мој брат Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим Д/VII-96? То сте такође препознали код истражног судије, ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Драгиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је, шта вам је он?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Човек из моје улице, годину дана што је старији од мене.

То је мој комшија Драгиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са њим десило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: И он је киндапован. И он и Лазић истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и Лазић?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Лазић Зоран му био брат а његово име не знам, презиме знам да је Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим Д/VIИ-64?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, шта је Синиша вама?

То је Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово презиме?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Мојој супрузи стриц мало даљи, познајем га био секретар школе кад сам у то време био у средњу школу у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са њим десило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Киндапован и тело му пронађено, сахрањен у Шилову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је презиме?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Био је од породице Симоновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симоновић?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Симоновић би требало да је, голешанци их тако зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на Д/VIИ-70/1? Знате ко је то, то сте препознали код истражног судије?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Презиме не сећам се радио у затвор у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Родом из Врања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим Д/VIИ-32? То је неко млад?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Дечко из Шилова, умно поремећен био мало, имао говорну ману име се не сећам, мада требало би доста да се оптеретим да би се сетио тог имена, а дечка познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се са њим десило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: И он исто киндапован, не верујем да је пронађен.

Дечко из Шилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Д/VIИ-031?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Антонијевић Небојша, он је доста претучен у Добричане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са њим десило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како умро? Убијен или шта?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па после колико је измалтретиран и повређен у Добричане преминуо, али био је ослобођен пуштен па је преминуо у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле отет?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ослобођен, а након тога је преминуо?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, мој школски друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да ли има потребе да вам показујемо сада и овде друге фотографије поново?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро. Режија вратите нам овде сада слику суднице. Ви сте код истражног судије гледали, ја ћу вам сада показати па ћемо уколико има потребе због странака, да ми кажете код истражног судије сте гледали потврду о идентификацији за вашег брата. Јесте ви то добили?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то гледали већ код истражног судије?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесам бре ова сам документа добио кад сам примио оне посмртне остатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имају странке, оптужени, да ли има потребе да се ставља на документ камеру фотокопија овог документа што имамо у списима? Шта кажу странке, одмахују главом, оптужени не реагују, неки одмахују главом.

Па за овим се сведоку показује потврда о идентификацији у фотокопији па он изјављује ја сам ово добио када сам добио и тело свога брата на прелазу Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту имамо и један извештај о тој предаји, затим то ћемо касније читати, странке пратите, извештај о репатријацији посмртних остатака Срба и овде имамо нешто што ћете исто да погледате, то је тражење несталих лица, нешто је предато Црвеном крсту, Ристић Злата тражилац, ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Моја сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша сестра. Добро.

За овим се сведоку показује и фотокопија документа «тражење несталих лица у предмету Д/VII-57», па он исказује да је Ристић Злата његова сестра која је пријавила Црвеном крсту нестанак брата Ристић Славољуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог, како вам се звао брат? Надимак?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Цацко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цацко, добро. Хоћу да вас питам још нешто, како су се дешавала кажете ти сви догађаји, па отмице и тако даље, да ли је било још неких непријатности, да ли је било бацања бомби, паљења кућа и тако нешто, да ли је таквих ствари било или радњи?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Срби могли да држе радње?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па јесте, отац ми је као поврђено лице пребачен у Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Октобра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У октобру месецу?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, '99. и од тад последице те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта му се десило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па повреде од гелери, ово, оно. Поремећаји и преминуо 2000. године, августа 2000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то гелери од неке бомбе?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је бачена бомба?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: У наш објект који се налазио над улицу, пословни простор који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На локал?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јесте чули за Белу земљу или насеље Бела земља, је ли се тамо нешто дешавало

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па шта би могло да се дешава у насеље Бела земља кад је то етнички чисто насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли бацао тамо неко бомбе?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са другим локалима Срба и кућама?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: У Гњилану паљене куће. Паљене куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је однос на крају био, какав је однос био пре бомбардовања, какав однос после бомбардовања и сад какав је ако знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не знам како да дефинишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Однос између Албанаца и Срба?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Пре рата је био сасвим нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не однос, мислим однос у статистички што би рекли колико становника Срба, колико, већинско је било које становништво пре рата?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па град као град ако гледамо не узимајући села, већином је махом било албанско становништво у Гњилане, е сад цифру не би знао да кажем до рата, а после рат што је у Гњилан остало још 30 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми још ви сте код истражног судије описивали да вас потсетим ове мушкарце који су дошли и тражили од вас да предате оружје, па ако можете сад да се сетите да нам опишете те како су изгледали ти људи, и да ли сте међу овим припадницима које сте гледали од ОВК у албуму препознали неког од тих?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па све што сам рекао тад код истражног судије остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да се сетите како су изгледали ти? Старост и тако даље то сте причали, униформе? Сад сте нам рекли само за униформу, један у униформи.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Један униформисан до 35 година је имао, животне старости 30 до 35 година, вишљи од мене сигурно за 20, 30 центиметара, другог сам препознао живи у Гњилану, трећег нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли како се зове тај што живи у Гњилану?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Надимак очев му знам, а њега по имену не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не знам. Изет Ћора му отац му се звао Изет Ћора, имали радњу изнад гњиланске болнице, радња прехранбене робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је колико био тад стар?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Дечко да је имао до 30 година, не верујем да је имао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај трећи?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Исто, тај трећи исто то годишта, иста та генерација могло је да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упамтили, јесте их препознали или не после на овим фотографијама?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Кад мислиш на фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па нису биле њихове фотографије ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сећате ли се још нечег што би требало да нам кажете?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не, не знам шта би вас интересовало, а све кад би и нешто, било шта знао рекао би вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да видимо да ли има тужилац питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су живели Роми у Гњилану, како се то насеље звало?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Роми су живели у моју улицу у Лоле Рибар, од моје куће навише према аутобуској станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је отприлике било Рома?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Статистичке податке богами ни дан данас не знам ни за једну нацију, колико је било, па улица сигурно негде у дужину 300 метара, 300 са једне стране, 300 са друге, једно 700 метара цела улица, та улица је била Роми, била је једна улица горе у Белу земљу ако на то хоћемо да кажемо, тамо су куће од Рома све попаљене и срушене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то вас је суд питао мало пре.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па то, нисам могао да се одредим, мада махом знам да Бела земља је била све чисто Албанска, сем те једне улице Абдула Прешева, е то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са кућама у улици Абдула Прешева?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Све су порушене, е сад се реновирају и поново им се праве куће, две, па до четири куће пет су направљене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је отприлике ту кућа било спаљено, срушено кажете?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то, две, пет, сто?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па право да вам кажем ја сам само знао од колегиница у фирми где сам ја радио, чистачице биле из Абдула Прешева, е сад ја нисам ишао да гледам колико су спаљене куће и колико је њих било, али ја вам кажем да је било до 50 породица да су живеле у то насеље могло би да се каже, насеље, улица како да је назовемо, а Бела земља је нешто друго од Абдула Прешева, то је главна улица Абдула Прешева, а Бела земља је лево од улицу Абдула Прешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Тамо је имала и школа где су деца похађала школу махом Албанци, Срба није било у тој школи, то је опис Гњилана то је тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су вас 25. јуна пустили из Интерната, ви сте отишли сами кући или су вас одвезли?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Довезли ме кући и узели ми тад кола. Претходно су ми узели оружје, а кад су ме довели кући узели ми возило «голф».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Голф» које боје?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Жуте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Голф» које ознаке?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: «Јединица», је била, добро сад ГЛ која је ознака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим «Голф један», «два», то.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: «Јединица голф».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се сећате којим возилом су вас довели?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: «Опел омега».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Сиве. Тамно сиве на црно ли иде али сиве није тегет плава, него сива, призренске регистрације чини ми се носило таблице, али таблице су слободно мењали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се касније након што сте пуштени из Интерната видели са овим Кеном, Скендер Дубоом?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не, и дан данас се нисам видео, желим да се видим и да му захвалим разумеш јер нема потребе да човека игноришем или било што, знам да је сигурно нешто лепо рекао пошто нисам био малтретиран, јер сам и претходно са њим лепо живео, радио у фабрици батерије као возач, често сам одлазио на процену штете у фабрику батерије и нема човека са којим сам имао лоше односе у Гњилану и у Гњилан, не само у Гњилан него и у околини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је брат киндапован, је ли Предраг звао КФОР или сте ви звали КФОР?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ја сам звао КФОР, Предраг је био у видео клуб «Астерикс» и одатле ме је позвао након 2 сата од киндаповања мог брата, саопштио ми је «Драгане Цацка су одвели», често је коришћен тај његов надимак Цацко, Славко, Славољуб мало, али као Цацко јесте, «одвели су га», где, «не знам», па кад су га одвели, «пре два сата», па што си онда чекао реко до два сата, што си чекао, а и да је истог момента су позвали мени су биле руке везане ја сам имао тад четворо деце, жена ми је била трудна са петим, шесто сам добио у Врање, ја нисам могао да трчим њега да спашавам, овамо породицу да оставим на ниједан ред јер су ми везане руке и дан данас и сада да знам ко ми је то урадио не би молао да му се осветим јер немам ја од тога ништа, а закон и вас који можете да радите, радите своје, ја само говорим истину јер освету не желим да радим. Освету нека бог ради ја немам потребе, никоме па ни њему, а знам да му није лако и тај што је урадио ту освету, то што је урадио није му лако јер је убио невину душу, јер је он много више урадио за тај народ него сами народи што су урадили за њега, свакоме је изашао у сусрет да помогне, свакоме, нема човека коме није помогао и сви то добро знају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То говорите за Кену?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: За брата мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За свог брата.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: За свог брата Ристић Славољуба, уживао је велико другарство у тај народ, али неко је рекао много зна да га ликвидирамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али јесте ишли негде да га тражите, јесте можда отишли код тог Кене да питате за брата?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ја сам претходно рекао што сам имао да кажем где сам могао да идем, да стојим поред телефона и да чекам тај позив, донеси толико или дај толико или спреми толико или да га видим избаченог испред врата, није била ситуација да човек изађе из своје куће сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то нам објасните нам то, ја знам да ви мислите да се то подразумева ако нама ви то не кажете ми то не знамо, то неће остати забележено. Значи само вас молим да кажете шта је то вас спречило да одете и да тражите брата?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па спречило ме што сам и ја осећао тај страх јер сам чуо преходно неколико киндапованих, као што је Власта Сиринић поведен па је пуштен, па још неки људи одведени у непознати правац и никад се више нису вратили и где сам ја могао да пођем кад сам ја имао ситну децу, кад су ми деца била на страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не знам, не знам шта би могао да кажем у интересу било које стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видећемо сада да ли браниоци имају питања да вам поставе, дакле идемо прво на браниоце по реду.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Свако нека се постави у моју ситуацију па нека размисли шта би могао да им постави које питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ови браниоци сви одмахују главом, бранилац Ђукановић? Ништа.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Само једно питање, судија. За сведока да ли по његовом сазнању је евентуално било неких киндаповања, отмица или малтретирања за време самог бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не. Док је бомбардовање трајало није било. Био сам ангажован на послу, одлазио нормално на посао, обављао дужности, враћао се са посла у 3 сата и такве ствари нисам чуо. Они су се слободно кретали, оним људима коме је нешто недостајало или нешто како да се изразим урађено, пријављивали су у суд, у СУП, суд је био смештен у згради осигуравајућег друштва, у солитеру у Гњилану, долазили су доста људи, виђао сам се са људи албанске националности, суђење је исто одвијано тако да не знам да је било киндаповања за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Крстић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу само једно питање али може да ми оспорите ако сте питали, доста сте ви питали оно што сам ја мислио. Мислим да је управо овај сведок назначио лице из Гњилана које је отело његовог брата, тако сам ја разумео и одговор на ваше питање, а у истрази, па ја питам да ли познаје човека који је отео његовог брата и да ли је он то видео, како он каже киндаповео или је посумњао, нешто је говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам разумела.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ја то се не сећам, ја причам да познајем лица која су дошла код мене кући кад сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао кад су њему узели оружје.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е добро. А да ли познаје нека лица из Гњилана која су све то радила, да ли је препознао неког у униформи сем овог Кенана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад да је препознао, кад?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све време.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Јесам рекао да сам познао човека који је дошао код мене кући кад ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је отац тај Изет Ћора, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да, то му је, то се, тако се његов отац, а син не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада одговарати уопште не разумем које лице.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пазите он говори да је био сат времена тамо, ко га је саслушавао, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је, тог човека ког се сећа.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Овај што му је помогао, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај са ожиљком, нико више из Гњилана тако смо разумели.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим Планојевић бранилац? Нема питања. И Кастратовић бранилац?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја само једно, ако сам пропустио ви ћете ме исправити, чиме вам се брат бавио, шта је радио по професији?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Моја породица аутомеханичари, брат ми завршио Вишу педагошку школу, радио је као возач у «Младост».

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А тада кад је одлазио да тражи посао да региструје са пријатељем?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Радио у Мировну мисију.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Тражили су посао?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не, не, радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: После Мировна мисија кад је долазила ко је на челу Мировне мисије био кад су возили оне жуте ципове.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Али до тад је ли имао неко стално запослење, је ли се водио негде, је ли му уплаћиван порез и доприноси, ви као брат не знате или знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Имао малу паузу, прекид у раду је имао.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Радио као.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Приватно је ли радио нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Да.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта је радио?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Кажем као механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомеханичар.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања. Изволите, Фатон, опт. Фатон Хајдари хоће нешто да вас пита. Је ли знате ко је Фатон Хајдари?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Опт.Фатон Хајдари, ја сам хтео да питам, изражавам саучешће господину за све оно што се догодило и хтео би да питам у вези неких догађаја који су се раније догодили, рекао је да то се догодило тад и тад, да ли је он био очевидац или само је чуо од неког шта се то догодило?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ставили слушалице.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Истовремено слушам и оно што разговара на албанском и преводиоца, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте морате да ставите слушалице, слушајте ме.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Један и други причају истовремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, морате слушалице да ставите, нисам вам рекла да ставите слушалице.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ма нема проблема нека постави један питање па макар и на албанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање? Јесте. Ајде.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Па ево о чему се, пита вас за све те догађаје о којима сте говорили да ли сте ви били очевидац, да ли сте видели лично или сте чули од неког да се то и то догодило?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Пошто је споменио неку бомбу. Јер сте ви споменули да је неко бацио бомбе и још неке друге радње?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Чудно питање, кад је бачена бомба ја сам био у Врању, лично су бацили бомбу мом оцу, тако да сам знао да ми је отац повређен, и да ми је објекат и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове друге догађаје?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: За које друге догађаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па те отмице, та бацања бомби, паљења кућа, да ли сте нешто видели или се причало по граду?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Запаљене куће видео сам. Кућа ми је високо у Гњилану тако да се све види ко на длану која кућа гори и у којој улици. За који други догађај интересује господина нека постави питање још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: За мене кад су водили у Интернат, значи то да сам осетио на својој кожи, видео тамо те људе које сам видео, за друге ствари сам сигурно чуо, нисам био присутан. То је то.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја сам имао за циљ да питам само за оне догађаје које је истакао, и у вези сахране појединаца то је догодило се касније, ја сам као пример навео само то бацање бомбе да ли је он био очевидац или то само је чуо? Или у најмању руку да ли је то видео или је само чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете догодило се његовом оцу.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ја сам рекао што сам видео, видео сам.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, немам друга питања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали оптужени? Нико се не јавља. Тужиоче кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачно је да је у истрази окривљеном показан албум евентуалних извршилаца, али је тај албум колико видим сачињавало у то доба 38 фотографија, то се види и на страни б записника из истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је касније у списе уврштен и албум фотографија са преко 60 фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим који албум. Овде је 38 да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да од 39 па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо тај албум који нам ту, који смо понели. Нисмо понели. Добро. Предлажете да погледа тај албум од 60 припадника ОВК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преко 60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко 60 припадника ОВК, добро. Да вас питам још нешто, имамо неке фотографије обзиром да сте били у Интернату, имамо неке фотографије рећи ћете ми да ли је то Интернат, то вам је показано и код истражног судије па ћемо сада то да вам покажемо. Дакле, ставите то на документ камеру, док режија нама приказује ове две фотографије преко документ камере ми ћемо ово да констатујемо.

За овим се сведоку показују 2 фотографије на којима је аутомобил и лица у униформама, уствари једно лице у униформи, из списка предмета а које су му и показане током истраге, па сведок исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то слика Интерната или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ово је сликано видим овде возило «газика», зграда Шумског газдинства у Гњилану, али је сликано из Интерната према згради Шумског газдинства, десно је двориште између зграде Шумског газдинства и школе Гимназије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај овде, мислим ова бела кућа?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па то је та бела кућа, зграда Шумског газдинства, управа како би се звало.

Исказује да је ова слика очигледно направљена.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: У дворишту интерната.

Из дворишта и да је сликана зграда Шумског газдинства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ви то знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Порастао сам у Гњилан. Одрастао у Гњилан, школу завршио у «Драги Поповић» средњу, одлазио на процену штете баш у ту зграду у Шумско газдинство, они су били наши осигураници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Познато ми је ово дрвеће десно што се види и бор између зграде Шумског газдинства и Гимназије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видите и ову другу? А ова фотографија?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто то?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Чини ми се да је то исто то само што кров горе не видим, али то је то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да на другој фотографији.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Ево ти бор овамо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чланови већа, питања? Не. Док чекамо да вам донесу овај фотоалбум припадника да вас питам да ли се ви придружујете кривичном гоњењу, да ли постављате имовинско правни захтев?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Све што је у корист, придружујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имовинско правни захтев не морате да опредељујете, али можете.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Своје трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на трошкове данашње за долазак него на имовинско правни захтев поводом смрти вашег брата?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Тражим и то.

Дакле кривичном гоњењу се придружује, имовинско правни захтев поставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, показаћемо вам сада ове фотографије, ако је тужилац понео тај фотоалбум, није. Добро. Показаћемо вам то сада мада не знам бранилац нешто сугерише, маше рукама, ја не могу а да не видим та рука тамо ради. Кажите браниоче.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Док чекамо албум, можемо неке друге радње да обављамо да не би се задржавали рецимо направимо овај распоред ваш, да примимо к знању ваш распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршићемо са сведоком.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршићемо то је сада за још неки минут.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И са овим предлозима, али добро ако ви кажете ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ћемо тужиоче да погледа албум, ви да кажете да ли препознаје шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Адвокат Крстић има примедбу неку па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам питала вас, адвокат Крстић стоји можда, то немам ја примедбу седите ви молим вас, не знам, осим ако вам нешто здравствено не помаже. Седите, седите, седите. На које околности шта сад сведок треба да погледа, да ли препознаје кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На исте околности на које је погледао првих 38 фотографија он описује неког кога су звали командант, ко има ожиљак, који ја не знам да ли такав постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту препознаје то лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли препознаје то лице које га је испитивало, или можда она двојица који су били напољу, а пре тога са њим разговарали, он је колико сам схватио био у две, колико сам схватио он је био у две просторије и евентуално ти који су дошли по оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо прво сведоку да погледа те фотографије, ви сте гледали првих 38, од 38, па ћемо и то да упишемо. Може, ево сад ћемо да евидентирамо све.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сам добро разумео има 67, 69 фотографија. Је ли то оптужених има 17 је ли, је ли тражимо неког оптуженог или овако водимо истрагу да оптужимо још некога, мислим који је смисао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано.

За овим се сведоку на предлог заменика тужиоца показује фотодокументација – фотоалбум са припадницима ОВК и то почев од броја 39 обзиром да је сведок првих 38 фотографија претходно прегледао, а како би евентуално указао да ли препознаје лица која види у интернату, која су га испитивала и која су дошла да од њега одузму оружје.

За овим бранилац Здравко Крстић ставља примедбу да се овим ништа не постиже осим да је евентуално сврха оваквог извођења доказа вођење истраге или ће можда неко нов бити оптужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја потпуно разумем зашто колега Крстић интервенише, а надам се да ће то убрзо схватити и остали окривљени који су у судници. Задатак адвоката Крстића није да бранио овде окривљене, него да брани пројекат и зато се он упашио да не буде неко препознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. За овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек исти реагују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, седите, није ово Скупштина, ма није ово Скупштина, искључићу вас. Сада бранилац Кастратовић. Седите да чујем шта хоће да каже бранилац Кастратовић. Кажите господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Чини ми се да сте направили једну грешку када сте рекли да у фотоалбуму су припадници ОВК, јесте то рекли? Ми немамо доказе да су то уопште припадници ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што вама смета и да је неко припадник ОВК, тако се зове фотоалбум, погледајте документацију.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Зато што ОВК је једна ствар, а оно чега су они некад били припадници јесте нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите, седите. Погледајте доказ, извршите увид у списе. Тужиоче немам појма о каквом пројекту причате, али то немојте причати овде у судници и то нећемо да уводимо.

Да ли ви господине препознајете неког?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да констатујемо то.

За овим сведок исказује да на показаним фотографијама није препознао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Крстић хоће нешто да одговори тужиоцу, ја ћу вас замолити да останете још овде један минут.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нећу о пројекту јер ја то знам, то је тајна, тужилац још не зна какав ја пројекат имам, то је једна ствар, друга ствар, да ли то сугерира тужилац да пошто сам изабран бранилац да ће он боље бранити моје брањенике па да ми откажу пуномоћја, ако је тако ја са задовољством хоћу то да сам повучем пуномоћја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И трећа ствар што би предложио али мора и тужилац да пође, реконструкцију догађаја у овом објекту тачно да знамо шта је приземље, шта је подрум и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идемо у Интернат у Гњилане.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто да не идемо то је земља Србија, члан 1. Устава јасно каже ја не знам што ми кршимо Устав овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Тај ваш предлог је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тужилац није смео ни у Прешево да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас, пустите Прешево и евидентираћемо тај предлог је евидентиран па ћемо одлучивати. Кажите ми господине сада Ристићу да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећемо ово, јесте унели да није препознао никога на показаним фотографијама. Који су ваши трошкови данашњег доласка?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Аутобуска карта, дневница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква дневница?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Па ако се уопште плаћа дневница, ваљда ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Плаћају се трошкови превоза, трошкови исхране ако сте имали тако неке трошкове, кажите ми колико су вам трошкови доласка?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Свеукупно око 4 хиљаде, 3.200,00 аутобуске карте у једном правцу и у другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и трошкови исхране.

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: Е то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли јутрос?

СВЕДОК ДРАГАН РИСТИЋ: У пола 3 сам пошао ноћас из Врања.

За овим сведок трошкове тражи за данашњи долазак у износу од 3.200,00 и трошкове исхране обзиром да је ноћас у пола 3 кренуо из Врања, па му суд досуђује 5.000,00 динара на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће вам сада бити исплаћено. Ја се надам да толико пара сада има ту у нашој Служби. Сада можете да идете. Хвала. На овај начин

ми смо завршили са извођењем доказа за данашњи дан и за данашњи претрес. Наредни термини за суђење су од 02, 03, 04, 05. само да видим, 02, 03, 04, 05. новембар, петак 06. новембар нећемо радити, затим 09, 10. и 11. такође поподне, све у овој судници, све у 14,30 часова. Имајући у виду значи 02, 03, 04. и 05. и онда она следећа недеља 06. не, петак не и онда она тамо следећа недеља три дана значи понедељак, уторак, среда.

За тада ћемо позвати сведоке и то сведоке од А1 до А5 значи њих петоро. Затим позаћемо ове сведоке они су предложени у оптужници, остале сведоке који су такође предложени у оптужници и то Алшани Шефика, Исени Исена, затим Ристић Дејана и уколико будемо успели неког од сведокиња Ц1 и Ц2 видећу када направим распоред колико времена има и колико ћемо времена утрошити на испитивање ових сведока. Затим обзиром да ћемо радити у поподневним часовима без везивања тачно за време поштујући религијско опредељење господина Фатона и господина Ахмета, правићемо паузу у сваком случају тако да обавите своју молитву пре заласка сунца, али онако како нам то буду налагали овде и наше време и наш распоред и сведоци који су ту. Значи ту поподневну молитву ћете моћи да обавите поштујте и ово што радимо, нећемо прекидати само због тога обавићете то пре заласка сунца, имаћете довољно времена дакле тих својих 10-так минута онако како то и ваши обичаји и вера налажу. То је то што сам ја имала да вам кажем.

Да чујем сада, изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако смо завршили са овим формалностима које много значе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако смо завршили са овим формалностима око термина, а који много значе и добро уписали колеге да их не ја у томе ометам, ја би као бранилац Садику Селимона, Сахити Камбера, Хајадрија Ферата, Самета и Фатона данас ставио предлог да се против мојих браћеника укине притвор, те да се та најстрожа мера видели смо како се спроводи и спроводила и да има много, много проблема у томе, замени блажом мером а која неће ништа утицати на даље вођење овог кривичног поступка и на присуство свих оптужених. Ја мислим да више разлози из предлога за одређивање притвора, а нарочито онако како је у оптужници тужилац то образложио не стоје, наиме, при крају оптужнице видећете на последњој страни између осталог као посебну околност мојим браћеницима па и свима оптуженима импутирана је близина границе са АП КиМ, претпостављам Аутономне Покрајине Косово и Метохија, па да ли сада то значи да сви они који живе близу било које границе су у неповољнијем положају у односу на оне који живе у Крагујевцу, дакле та околност, о тој околности се изјашњавао Врховни суд у неким другим предметима па дабоме да је то потупно одбацио. Када је реч о мом браћенику Садику Селимону, ја морам прво да назначим овде да је реч о грубом превиду идентитета личности и да се овај човек ни крив ни дужан и умешан у овом поступку налази у притвору већ десети месец. Да је то тачно ја вам, ја сам вас и раније упутио на предмет К.П.23/07 а у оквиру тог поступка из 2007. године

преткривични поступак се водио против мог брањеника и тада је дакле тачније у 28.03.2007. године, уз потврду о привремено одузетим предметима, а због вођења поступка за једно друго кривично дело у Специјалном суду овде, против мог брањеника Селимона, који је иначе 9 месеци по том предмету био у притвору, па је потом изречена мера обавезног јављања полицијској станици коју је он уредно спроводио и извршавао све до дана хапшења по овом предмету 28. децембра. Дакле, у том поступку је за кривично дело недозвољен прелазак преко државне границе изузет одређени број предмета, па у тим предметима 2007. године намерно то помињем, пронађена је и чланска картица УЧК за Селимона мог брањеника. Какве везе има та чланска картица са преласком државне границе и тим кривичним делом ја сам то питао у том поступку и сви су слегли раменима дакле нема никакве везе, е касније се гради овај предмет и тада касније је ли, 2008. године «Божур 50» буде у истрази приведен у Општинском суду у Прешеву када се подиже и оптужница, то је 2008. у седмом месецу, 2008. године за пљачку, крађу касе из неке цамије, једне од цамија у Прешеву, тада се прави договор са «Божуром» и цела ова конструкција ко треба све да, мора неко да се оптужи, политика тражи своје је ли, мора да се неко оптужи за ове немиле догађаје који су неминовно били, ту нема говора и на једној и на другој страни. Тада се прави ова конструкција да «Божуром» да га не гоне за ту пљачку а и за остала 49 дела него да сарађује са полицијом, тада му подмећу између осталих све ове отужене, између осталог и Садику. Да је то тачно у том поступку и преткривичном и кривичном када се узимају подаци за Садику Селимона, узима се и надимак и он је ту «Мони», «Мони» је и у преткривичном поступку и на главном претресу и у неправноснажној пресуди где му је изречена казна затвора мислим годину и по дана, покрива притвор о томе се води рачуна, разуме се. Дакле, он је по надимку «Мони» да би га «Божур» прекрстио у два надимка имате које «Суси» мислим и не знам који, и сада пошто он не спомиње кроз поступак, мислим на «Божура 50» у својим изјавама Садику, на моје питање приликом испитивања кад каже Садику на кога мисли, он говори на једног од овде оптужених, другог Садику, дакле не на Садику Селимона.

Тужилац пре него што испитује и проверава наводе а које су заједно припремали са «Божуром 50» прави концепт КТРЗ 16/08 од 28.12.2008. године, па на последњој страни под 24. тужилац констатује Садику Селимон звани «Суси» јер га тако сада ословљава «Божур 50», помиње се на страни 14 као припадник јединице а не помиње се у вези било ког конкретног догађаја, с тим што постоји могућност да је можда и поменут кад је помињан пријављен под бројем 5 Алију Садик, што треба разјаснити, дакле ни тужиоцу није то јасно, мени је јасно да то није Алија Садику, него Садику Селимон. Иначе, у својој изјави хвалећи се «Божур 50» каже да је био припадник неке јединице, да је био припадник УЧК, имао је 16 година онда и говорио о јединици некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо још код предлога за укидање притвора?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви реците ја ћу да скратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам само јел смо код предлога за укидање притвора?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само образлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: О погрешном идентитету, хоћу да вас уведем да озбиљно о томе размислите. Ја би нешто друго причао а имам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ми смо добили и потврду, ја ћу вам све ово дати, где је заиста Садику био, он је био где и сви способни Албанци у то време у УЧК, у Ослободилачкој војсци њиховој, тако су они то доживљавали и то право не може нико да им одузме, па ни овај тужилац, дакле он је био у 126. бригади, а не у 132. како каже «Божур», али «Божур» је то на брзину рекао како су му рекли, он јадник и не зна шта је бригада. И тек је 20.06. ступио на тло из Албаније са својом јединицом, дакле у ово време га уопште није могло ни бити тамо где га гура тужилац. Иначе, кад сам већ код Селимона реч је о човеку који је након УЧК био регрутован у Косовској полицији, који је касније радећи те одговорне послове на Косову добио и отказ, гле чуда баш од иследника Американца, који је захтевао нешто слично што је тужилац издејствовао да буде «Божур 50», па да тамо потказује неке људе који су сумњивог као занимања и тако даље на Косову, што је он одбио па су ти људи, вођен је поступак, ослобођени, али је он добио отказ јер не сарађује. Дакле, ово говорим због тога што је најмање био у Прешеви, он је иначе из једног села које није близу Прешева, тако да «Божур» физички њега не зна, али га зна по картици УЧК коју су му приложили након изузимања 2007. године. Садику је ожењен има троје деце, издржава породицу, можете да замислите како се издржава та породица, то се односи на све, имају децу која иду у школу, имају децу претшколског узраста, не раде, када би ви само даме и господо судије видели, а ја сам видео и даћу вам фотографије у каквим страћарама ова браћа, моји браћеници живе, па то су штале, штале за стоку, ето то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако говорити о кућама.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите што сам овако емотиван јер сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако емотивно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али добро да се вратим на ово, дакле породични су људи, издржавају своје породице а како се те породице сада издржавају и онда ће тужилац или неко рећи па што се буне ови доле, мене чуди што се не буне, дакле при том напомињем, напомињем, поступак треба да се води и мора да се разјасни све ово што се дешавало тамо и на једној и на другој страни, али зар је потребно, зар је потребно таква примена прекомерне силе од хапшења па до данас, да ли је потребно исцрпљивати се ту и притварати људе, извршавати малтене казну пре доношења одлуке. Ја знам каква ће бити ако сте

ви самостални и назевисни, дакле ако је суд самосталан и независан ја могу и сада да издиктирам, ја сам сигуран на основу доказа које је презентирао тужилац, ако има неки нови то је друга ствар. Дакле, знам каква ће бити пресуда, убеђен сам да сте самостални и непристрасни, зато сам толико и убеђен у ту пресуду и одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек не доносимо одлуку, сад притвор, на притвору сте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја знам каква ће бити с обзиром на ове доказе који су уз оптужницу, ако има нових ја се извињавам дакле, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тек смо сад код притвора.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, нећемо, враћам се на ово, дакле ништа не смета да се сва ова лица пусте из притвора, учините добру вољу, умирите тај народ доле, немојте стално акција па после реакција, па нормална је реакција на акцију, фала богу да је нормална. Видите како су се Срби у Белом Брегу или како се зове, дигли тамо кад су подигли ову петорицу, «ЕУЛЕХ», па фала богу јер их знају људи, познају, знају да нису ратни злочинци. Једног су одмах пустили јер су утврдили да је погрешан идентитет, нама треба овде 10 месеци Садику да утврдимо ако ви хоћете ви ћете лако то да утврдите, да није то тај. Ја нећу да говорим о томе да су ме прогањали да он само призна да је био тамо па да га пусте, али ја нисам у тим годинама па да сам склон обмањивању и самообмањивању. Дакле, враћам се на овај предлог, а закон каже ако се благом мером може постићи сврха чему притвор, ако је одмазда одредите им притвор до правноснажности пресуде, ја немам ништа против, али мислим да није циљ овог поступка одмазда, него да се утврди права истина, а не да се маше колико је оптужено на телевизији, да је ризичан предмет и тако даље, па ризик уноси оптужница са таквим предлозима, да не кажем каквим, нећу да их карактеришем сада, има времена за то и за оцену, вама је последња задња за оцену, фала богу. Враћам се и са тим завршавам, молим учините добру вољу ако не пустите све, а био би најсрећнији онда пустите бар неког да пробамо да ли ће се 05, 02, 03. и 04. јавити, ако се не јави ја ћу предложити меру притварања. Дакле мора да знате да схвате да је ово суд, да је ово озбиљан предмет и да је озбиљан суд и да је озбиљна држава. Дакле, молим вас пледирам на вас и на вашу самосталност и не зависност, пробајте, није никада, то су држављани Србије, ма нема проблема где да беже они су породични људи, они да су ово учинили бар део, бар део, да су пљачкали они не би смели да буду у Прешеву, да живе, да се врате тамо и да формирају породице и тако даље, па немојте нисмо толико неозбиљни. Размишљају они о себи и о својим породицама, ту имамо, видели смо и чули други не смеју ни да кажу то, проблем тих коришћења верских тих орјентација, права и тако даље да кажем сада, орјентација је ли, глупо је. То им заиста, они нису смели до сада ни да питају док мене нису питали, ја нисам ни обраћао пажњу зато морам да признам па сам им рекао да слободно могу суд да питају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Враћам се са још једним пледирањем да озбиљно погледате, размислите, учините штих пробу молим вас, кад вас још једном молим да видите да ће тећи поступак сасвим нормално као да су у притвору. Ево ја вам гарантујем у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени дакле Фатон, Самет, Ферат и опт.Камбер и опт.Садику Селимон се придружују речи је ли тако да не излазите поново, дигните се, да ли се придружујете захтеву свог браниоца? Да.

Дакле, оптужени сви се придружују речи браниоца адв. Здавка Крстића који предлаже да се притвор укине наводећи да разлози за притвор не стоје.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Губи смисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим опт.Мемиши Агуш. Изволите.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: 24. септембра у овом суду Мемиши је рекао гарантујем са мојом главом да «Божур 50» не познаје Садику Селимона, после тога питао сам Селимона да ли некад у животу сте познали, добили смо одговор да нема појма ко је он, где су нас, где су узели надимак «Суси» можете да нађете у страницу 71, у то лажно изјава од 25. децембра, пошто ја сам срео у Прешеви «Божур 50» и где сам рекао у суд па и 26. он ме отукао у бази Жандармерије, што је те све лажно, све монтирано после, Сулејман и Садик никад није имао «Мсуси» надимак него су узели код Гајура и то можете да разумеш шта каже «Божур 50», шта монтира тужилац, «Божур 50» каже ово је господин је Гајури од села Мађаре, значи каже и име и презиме, и име село. Тужилац монтира са број 18 Гајури ово је надимак, село Мађаре, село Раинце, село Мађаре, сад ко је сведок да ли тужилац или «Божур 50», ако је «Божур 50» треба да пише то што каже «Божур 50», а не тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: И то је лажна прича због што сам срео ја у 25. децембра, па и 26. децембра он ме отукао мене у бази Жандармерије и то сам срео њега близу кафане «Сантоса», тачно место један бандер од високог напона од бетона и имао летње ципеле црне, плаве фармерке, црну јакну са капуљачу главу, он ме звао мене, и знам шта смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То сте већ износили.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите Самет се јавља, Фатон се јавља. Самет прво. Добро, само да они изађу па ћете то да предате. Фатон изволите.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Нећу ни да помогнем никоме овде ни мом браниоцу, али ја подржавам оно што је мој бранилац предложио две, три недеље пре мог лишења слободе, ја сам лишен слободе у Хоргошу у Мађарској, у Сегед, и вратио сам се у Хоргошу у држави Србији. Тамо су ме питали о Садику Селимону, да ли ја њега познајем. То су припадници унутрашњих послова

били, да ли ја познајем Садика Селимона, да ли је био војник или није, па су ме питали да ли си ти био војник, да ли си био у Интернату или не, и ја ћу касније ако будем имао прилику да објашњавам то, мене су у то време питали о Садику Селимону али ако о томе су питали и овог заштићеног сведока «Божур 50», он је могао да каже да ја њега познајем, али мене као дете од 16 година питали су ме значи тада ти си био у Интернату су ми рекли, и ја познајем и оног господина који ме питао, питао ме на албанском језику, питао ме ти си био у Интернату, био си војник, ми све знамо о теби и ви ето размислите како могу ја да убијем све те људе, а да живим у Србији. Ево питам вас лично како би могао да живим у Србији, па ја сам био дете 16 година и оптужен сам за ратне злочине, било је и у другим земљама за ратне злочине осуђених али нико није осуђен од 16 година, а тужилац мене тужи за тешка кривична дела. Ја захваљујући Богу што нисам се пореметио психички. Ја вас молим и слажем се са мојим браниоцем јер говори истину имајте у виду све ово што је овде изречено јер ово је једна јако, јако велика неправда, али Бог је велики и он ће наћи прави пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Размислите. Ставите руку поред вашег срца и мислите о овоме што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Опт.Самет. Добар дан. Микрофон.

ОПТ.САМЕТ ХАЈДАРИ: Слажем се са оним што је рекао мој бранилац да нас ослободите даљег притвора. Ми смо већ 10 месеци у притвору, ми смо овде три брата, немамо никог кући да би радио и издржавао породицу. Родбина и наше комшије нам помажу да долазе овде и да нас виђају, да нас ослободите јер ми издржавамо породице. Ја не говорим само о себи, него у име породице вас молим и управо због тога и подржавам браниоца да нас ослободите а «Божур» кога он оптужује и шта он каже ја нећу ни да, не желим чак ни да знам ко је тај. Ја не знам да читам све оно што је он рекао и не знам да читам ни оптужницу, не знам ни писати ни читати, ја сам без школе, а оно што сте ви рекли што сте нам предочили овде шта је наводно рекао тај «Божур» то није, то нису истините ствари. Ми тражимо слободу јер имамо породице и треба да радимо да би породице издржали. Бранилац је рекао мало пре да наше куће личе на штале, то је истина, то цури на све стране кад је невреме али ето судбина је тако можда хтела. Неко можда тамо живи у ненормалним условима, а ми седимо овде, то је једна велика неправда. Ако суд процени да је то стварно неправда ево 10 месеци сам овде нека ми одређују казну овде и сто година, па нема везе, али ево већ 10 месеци ја јесам нешколован човек али ето шта ми се догађа, то је добра идеја, хумана да нас третирате као невинне људе јер оно што се говори да смо ми радили тамо на Косову, па ја никада не би смео да се вратим у Прешево јер би ја одмах размишљао да ће неко мене пријавити али то ја нисам урадио, а то што је рекао «Божур» мене то и не интересује на крају крајева. Ја би хтео и пожелео да ме ослободите оно што је предложио наш бранилац јер нас три брата морамо да издржавамо породице и молимо вас да нас што пре ослободите. Ако је потребно да ми будемо кући

затворени и да се јављамо полицији кад год нас позову ми смо у стању да дођемо увек кад год нас пожелите па и у Београду, ако нас позовете, ако смо нешто урадили ми нећемо се бојати и доћи ћемо и овде кад год ви пожелите, али то што је предложио наш бранилац да прихватите и кад год нас позовете ми нећемо бежати од одговорности тамо су нам куће, тамо смо рођени и тамо ћемо живети и даље. Као држава нека нам омогући ово што је предложио наш бранилац да нам се изађе у сусрет и да нас пуштају из притвора. Хвала вам ја немам више шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Унећемо ово још у записник.

Опт.Самет Хајдари предлаже да се притвор евентуално замени мером забране напуштања стана или места боравишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Назиф, изволите.

ОПТ.НАЗИФ ХАСАНИ: Добар дан, ја сам оптужени Назиф Хасани. Како ме видите и како ја се осећам лично, видите да сам болестан, да сам нешто учинио, односно урадио, односно урадио ја би боравио на Косову, не би се вратио апсолутно у Прешево, али колико ја могу да проценим то је један политички проблем изгледа јер не могу се људи лишити слободе из кревета да покупи Жандармерија тако а да ниси нешто урадио и ја се захваљујем нашем браниоцу кад год пожелите да нас позовете да поново дођемо овде ми ћемо доћи, ми нећемо бежати како нисмо до сада бежали и даље нећемо бежати. Ево толико сам имао и хвала вам што сте ме саслушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Опт.Назиф Хасани предлаже да му се укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Мемиши Агуш.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Имамо само једно питање ако може тужилац да ми одговори на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма какво питање, је ли ви предлагете да се укине притвор?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Пошто сам ја најоптуженији овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како најоптуженији?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, ја сам најоптуженији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, ви сте први на листи.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: И зато нисам задовољан са све то, хоћу још више да имам, зашто то је пао у оптужницу, сад немамо то што смо урадили у Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде вратите се на место. Немојте тако.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Због што «Божур 50» изашао 13 година госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се сада нервирате.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Тако. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Планојевић.

АДВ. МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Придружујем се предлогу цењеног колеге Крстића, разлоге је он већ опширно изнео. Ја ћу бити доста краћи, моји брањеници браћа Хасани Ахмет и Назиф су у својој одбрани изнели где су били у периоду који им тужилац у оптужници ставља на терет да су урадили то што су урадили. Суду прилажем документацију и то потврду од нотара и потврду од Међународне хуманитарне организације «Ел Хилал» за Хасанија, за Ахмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На македонском језику.

АДВ. МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: На македонском језику. Да се разумети судија. Све ови наводи који стоје у одређивању притвора и продужењу мислим да више не стоје из простог разлога што су до сада саслушани сведоци а верујем и ови који су даље предложени изузев ових заштићених о којима води рачуна полиција, износили оно што су чули или неки поједини видели, а нико од њих нити је видео овде присутне окривљене нити их је поменуо нити их је препознао. Тако да по мени ни један од тих разлога не стоји као што је цењени колега већ изнео, мислим да је ово политички процес. Слажем се са њим потпуно, мислим да је оптужница потпуно неоснована, а највећи доказ за то је ово што је мој клијент сада изнео и зар би ови људи починили ратни злочин и после тога живели у земљи чије су становнике убијали, мучили и сакатили. Ко би то урадио, да ли постоји такав који би починио ратни злочин и мирно чекао кући са својом породицом, женом и децом да дође полиција, да га ухапси и да га одведе у притвор и где је та имовинска корист коју су ови окривљени остварили пљачком, отимањем, уценама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац Миодраг Планојевић предлаже да се притвор у односу на Хасани Назифа укине, али и у односу на Хасани Ахмета. Хасани Ахмет се придружује овој речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изађете Хасани Ахмет, хоћете да изађете или се само овако махањем придружујете? Како хоћете. Махањем, подизањем руке се придружује. Ајде.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја сам само хтео да вам кажем од `99. године, 2000. сам био први пут у Прешеви из Македоније па са Косова онда у Прешево, сви Срби из Гњилана су у Врању. Сва документа за моју породицу, моју супругу, за супругу мога брата, за породицу моје супруге све сам то вадио са бившим полицајцем са Косова, господином Илићем и Зораном, Зоран ради као матичар у Врању. Како сви ови Срби из Гњилана са Косова са којима сам сарађивао у вези ових докумената нико ми није рекао е Ахмет Хасани је био у том тренутку тад тамо, ја не знам да вам кажем не знам ни ко је овај «Божур 50», откуд је он сад мене ставио овде, како ме он споменуо. Можда, шта

мислите да није случајно «Божур 50» као што сам и ја имао предлог да постанем «Божур 50», као што је мени било предложено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

И Хасани Ахмет се придружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Садику Селимон.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан. Госпођо ја морам да кажем да је тачно да сам био у ОВК, али ове злочине што ми се стављају на терет то није уопште тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви се придружујете речи свога браниоца у вези укидања притвора?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да. Ја тражим да ми се укине притвор, јер ја као што је рекао и мој адвокат ја сам био 12 и по месеци у притвору током поступка који смо слушали 6 месеци овде, телефонске разговоре што сам ја причао са људима и нигде не постоји надимак да ја имам надимак «Учитељ», односно на албански како је он рекао «Мсус», то није тачно. Зато тражим да ми се укине притвор јер ја немам везе са овим злочинима и понављам што је рекао адвокат мој Крстић и господин овде, то је политички процес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Још неки предлози? Изволите, Ђукановић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Ја се придружујем предлозима адвоката Крстића и адвоката Планојевића и такође предлажем да из истих тих разлога се даљег притвора ослободи и Мемиши Агуш јер сматрам да не понављам све оно што је већ речено да постоје начини предвиђени законом да се његово присуство у овом суду апсолутно обезбеди на један одговарајући начин, а да то не буде притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И опт.Мемиши Агуш се је ли тако, придружује овом предлогу? Ја га не видим. Придружујете се овом предлогу махањем руку.

Бранилац опт.Мемиш Агуша и овај оптужени прелазу да се притвор против овог оптуженог укине и бранилац Марко Кастратовић предлаже да се укине притвор.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја ћу кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте, придружујем се само што ћу вам само доставити то је јединствен облик с тим што ја имам у фотокопији одређене потврде о боравку тамо које су негде, које ћу вам дати у оригиналу. У оригиналу вам дајем нотарски акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наташи.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поред тога ја бих предложио још једну ствар ако ми само дозволите и вама је тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто на македонском је ли? Јесте.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте, на македонском. Ја би вам предложио одмах у допуни доказног поступка да позовемо и господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслију Џафера?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте, Муслију Џафер Јакуи, Јакуиа Муслију, Куманово. Управо на околности с обзиром да је то објасниће клијент, рођак његов стриц чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ви предлагали притвор или не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Укидање притвора наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предлаже да се укине притвор за опт.Фазлију Бурима и да се саслушају.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам разлога да нешто више говорим од онога што је већ речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслуша сведок евидентиран у аудио запису.

Приложени су потврда и нотарски акт од стране браниоца Планојевића, затим од стране браниоца Кастратовића и одређена документација за Сахити Камбера и Садику Селимона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ми ћемо се сада повући да одлучујемо, само пре тога да тужилац ће нешто да каже. Пре тога ћу оптуженима да кажем, значи пишите коме хоћете од тих међународних организација, невладиних организација, које се баве заштитом људских права, сада да не говоримо унапред, али пишите, обратите се увек када нешто хоћете. Што се тиче молитве ми смо заиста били запрепашћени да 10 дана седимо овде и да радимо и да ви тек десетог дана кажете да имате тако неку потребу, значи то ћемо вам омогућити у току дана. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Некако је ред и по том ЗКП-у да се изјасним о томе шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По новом, кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво како каже колега Крстић и овај тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба тужиоче по новом

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вама не ускраћујем никакво право да ви кажете да мислите тако нешто, али по новом ЗКП-у, тако нема тако нечег предвиђеног знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све смо се разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем вашу потребу да ви нешто кажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све смо се разумели. Колега Крстић је кад је говорио по мени говорио, изразио се овај тужилац, то тај овај има неки призвук који мислим да не би требало да буде, а ви га нисте опоменули. Мислим да је ружно да се у овој судници говори да је ово политички процес, не ово је процес за ратне злочине, за ратни злочин који су починила како каже

оптужница како ће суд можда и потврдити, можда неће, ова и још нека лица. Ово није политичка оптужница против Албанаца који живе у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад чему то сад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо томе јер овде сте имали како ја сам то схватио као претњу што није основ за пуштање из притвора и за укидање из притвора да ако их не будете пустили да ће се нешто догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је евидентирано на аудио запису, тужиоче тако да то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да није чини ми се, нисте реаговали јер је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је то на аудио запису тако дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али мени је важно, мени је важно да ви реагујете. Мени је важно да се овде у Београду одговори на то да ли је ово политички или није политички процес и да ли је ово оптужница против неког народа или је оптужница против некога ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче суд одговара кроз пресуду, кроз решење, наредбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе овако не, тако да сада ајде да суд одлучи сада, да се повуче на већање и да одлучи о овим предлозима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, један од разлога због којих је предложен притвор и одређен притвор је могућност и опасност од бекства. Чули сте мало пре Фатона Хајдарија који је говорио о томе да је неколико недеља пре хапшења покушао и успео да пређе без пасоша у Мађарску, да је тамо на ОМВ-овој пумпи заустављен, враћен. О томе је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се јављате. Немојте да се јављате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули то тужиоче, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чули сте, како нисте чули, па причао вам је у, је ли вам помињао Сегедин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, помињао је Хоргош.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма помињао је Сегедин, тумач га је превео као Сегед. Тумач је рекао Сегед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Добро, а да ли би сада, шта је сада ово, шта је сада ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговор на предлоге за пуштање и укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он није по ЗКП-у сад више уопште обавезан, то нема сад више, ми би се повукли да одлучимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није обавезно, али није ни забрањено. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам нешто друго лежи на срцу, да видим сад шта сад још Фатон хоће. Изволите Фатоне. Дођите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Планојевићу се окретати према тужиоцу и говорити тужиоцу ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Хвала вам. Изволите Фатоне.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја желим да вам објасним, да се нешто разјасни овде. Желим да вам разјасним, три недеље пре хапшења мог хапшења јер није било после хапшења да сада ја пробам да негде побегнем ето. То се десило три недеље пре мог хапшења ја сам ухапшен од стране тужиоца који је послао лично особу јер ја сам путовао са особом како да вам кажем то је као налог за хапшење, тамо су ми рекли на албанском језику су ме обавестили, рекли су ми желиш да радиш, желиш да сарађујеш са српском владом и да не кажеш, како да не кажемо да је ово политички разлог, сто посто се ради о политици, рекли су ми ти си сиромашан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сад ви овде.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да одлучујемо о притвору, ја сад уопште не знам сад докле сте ви сад стигли уопште. Уопште не знам сад шта ви сад то причате, ми сада треба да одлучујемо о притвору. Има неки нови разлог за укидање притвора.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Имам времена да вам објасним све ово о чему вам сад говорим, ја сам свакако за укидање притвора. Ја немам школу, не разумем баш све, али о томе ћу вам говорити касније, има времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Има времена, причаћемо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо се сада повући да одлучујемо о овим предлозима и људи оставите се политике од сада па до краја овога суђења мислим једном за свагда.

Хвала. Одбили смо предлоге бранилаца и оптужених да се притвор против оптужених укине, ми налазимо да и даље стоје разлози не само они који су предвиђени тачком 1 члана 142 став 1 и који се односе на могућност бекства и на обезбеђење присуства оптужених, већ и они који се односе на тежину дела, дакле сматрамо да и даље имајући у виду основе из којих је притвор одређен и затим продужаван решењем ванрасправног већа овог суда и даље стоји. Даље и оно што би да вас замолим до следећег претреса размислите сви о политици нећемо да слушамо овде, о политичком процесу нећемо да слушамо. Браниоци који претходно пре постављања питања спомињу тужиоца, са спомињањем или без спомињања његовог имена биће по закону прво опоменути затим кажњени, значи користите неке друге поштапалице у свом говору, а не он ошто је рекао тужилац и спомињање тужиоца и коначно до следећег претреса мислим да ћемо успети да обавимо вештачење за само да видим које, Фатона смо обавили још у то време нису имали 21 годину, Мемиши Агуш и Фазлију Бурим, и онда ћемо следећи пут

позвати и вештаке уколико тако нешто буде могуће до следећег претреса, значи радимо максимално ефикасно. Затим да вас обавестим да је ванрасправно веће одлучило о два захтева, и усвојило два захтева којима је одредило статус заштићених сведока и одредило псеудоним за два сведока који овде у претресу треба да буду саслушани.

Ја ћу сада да вам уручим та решења обзиром да имате право жалбе, дакле тужиоцу смо уручили, вама уручујем и без обзира што та решења нису правноснажна, ви сте дужни да податке о том сведоку и њему блиским лицима које знате и све остало што произилази из тог решења или оно што сте раније сазнали морате да чувате као тајну и да њихово одавање представља кривично дело. Дакле то је то, Наташа поделите решења, јел сте дали браниоцима, оптуженима, добро. То је то. Видимо се дакле 02.11. овде у 14,30.

Записничар

Председник већа-судија